

Николай Левашов
Сущность и Разум
Том 1
Сан-Франциско 2000 год

Nikolaj Levašov
Podstata a Rozum
Svazek 1.
San-Francisko r. 2000

Glava 4. Priroda emocij. Vysšije emocii čeloveka

Čelovek prichodit v etot mir čerez muki matěri, podarivšej jemu žizn', vynosivšej svoj plod děvjat' dolgich mesjacev. I kak tol'ko rebjonok načinajet osoznavat' sebja, očen' často na vopros o svojom pojavlenii, polučajet v otvet istoriju o nachodke v «kapustě» ili «aistě», podarivšem jego mame s papoj. Ranše ili pozže, v krasivoj ili pošloj forme, v zavisimosti ot obstojatel'stv, každyj iz nas uznajot, čto našemu pojavleniju na svet predšestvoval seksual'nyj kontakt našich roditělej, privedšij k začatiju. Slijanije jajcekletki i spermatozoida, něsuščich genetičeskuju informaciju roditělej, javljaetsja otpravnoj točkoj razvitija novogo organizma. Prodolženije roda javljaetsja odnoj iz osnovnych prirodnych funkcij ljubogo živogo organizma, vključaja i čeloveka. Jestěstvenno, priroda sozdala stimul dlja stremlenija k prodolženiju roda — seksual'noje udovletvorenije. No tol'ko li fiziologičeskie processy tolkajut konkretnogo mužčinu i konkretnuju ženščinu na blizkije otnošenija, kotorye privodjat k zarožděniu novoj žizni? Tol'ko li seksual'noje udovletvorenije — dvižuščaja sila, tolkajuščaja mužčinu i ženščinu sojedit' svoi sud'by navsegda? Koněčno, intimnaja žizn' imejet ogromnoje značenije v žizni čeloveka, no tol'ko jeju něvozmožno ob'jasnit' glubinu i bogatstvo čuvstva ljubvi mužčiny k ženščině, pričjom, ně ljubogo mužčiny k ljuboj ženščině, a imenno dannogo mužčiny k dannoj ženščině ili naoborot. Fiziologičeski, ljubaja ženščina i ljuboj mužčina sovместimy i těoretičeski mogut začat' novuju žizn'. No počemu iz děsjatkov znakomych i millionov něznakomok mužčina vybirajet v svoi vozljublennye odnu-edinstvennuju, tu, kotoroj posvjaščajutsja stichi i pesni, ot odnogo pojavlenija kotoroj zamirajet serdce i pojot duša? Odnim instinktom samca i samki eto ob'jasnit'

Kapitola 4. Podstata emocii. Vyššie emócie človeka

Človek prichádza na tento svet sprevádzaný pôrodnými bolesťami matky, ktorá mu daruje život a ktorá v sebe niesla jeho plod celých 9 mesiacov. Až potom dieťa začne poznávať samého seba. Veľmi často príde k otázke, z kadiaľ vlastne prišiel a najčastejšie si vypočuje príbeh o tom, ako ho našli v kapuste alebo ako ho priniesol bocian, ktorý ho daroval jeho rodičom. Skôr či neskôr si každý jedinec uvedomí, že jeho objaveniu sa na svete predchádzal pohlavný styk jeho rodičov, ktorý viedol k počatiu. Zlúčenie vajíčka a spermie, ktoré nesú genetickú informáciu od rodičov (podr. Kapitola 6, Poslední apel lidstvu), sa javí základným bodom pre vývoj nového organizmu. Predĺženie svojho rodu je hlavnou a základnou prírodnou funkciou ľubovoľného živého organizmu, zahŕňajúc aj človeka. Príroda samozrejme vytvorila podnety vedúce k usilovaniu sa o predĺženie rodu – sexuálne uspokojenie. No sú to v skutočnosti len fyziologické procesy, ktoré vedú **konkrétneho** muža a **konkrétne** ženu k bližšiemu styku vedúcemu k počatiu nového života? Je len sexuálne uspokojenie – hnacou silou, tlačiacou muža a ženu, aby navždy spojili svoje osudy? Intímny život hrá nepochybne ohromnú úlohu v živote človeka, no s jeho pomocou nedokážeme vysvetliť podstatu hĺbky a bohatstva lásky muža k jeho žene, ani lásku medzi hociktorým mužom a hociktorou ženou, či lásku daného muža s danou ženou alebo naopak. Fyziologicky i teoreticky by mohol ľubovoľný muž a ľubovoľná žena spolu počať nový život. No prečo z desiatok známych a miliónov neznámych si daný muž vyberie práve tú jednu ženu, tú, ktorá v ňom rozohrá krásnu pieseň a ktorá keď sa objaví, tak mu poskočí srdce a zaspieva duša? Iba

něvozmožno. Čuvstvo ljubvi mežu mužčinoj i ženščinoj něizmerimo šire fiziologičeskogo vlečenija, kak něsoizmerim okean s kaplej vody...

Tak čto takoje ljubov'?!

Krome emocij i čuvstv, svjazannych s sochraněnijem žizni každogo individuuma v bor'be za suščestvovanije, priroda nadělila živye suščestva emocijami i čuvstvami dlja prodolženija roda, bez kotorych žizn' v celom ně mogla by sochranit'sja. Pričjom, eti emocii i čuvstva izbiratěl'ny ně tol'ko u človeka, no praktičeski i u vsech mnogokletočnych organizmov. Kakova priroda etoj izbiratěl'nosti u životnych? Vsjo očen' prosto i složno, v to že samoje vremja...

V chodě evolucii žizni na našej planětě vyžili i sochranilis' tě vidy živych organizmov, kotorye smogli adaptirovat'sja k izmeněnijam vněšněj srody i peredat' položitel'nye mutacii sledujuščim pokolenijam. Prioritět dlja prodolženija roda polučajut osobi s položitel'nymi mutacijami v silu togo, čto maksimal'naja adaptacija etich osobej k okružajuščej sredě dělajet ich sil'něje, zdoroveje, bystreje i vněšně maksimal'no sootvetstvujuščimi ekologičeskoi niše, imi zanimajemoj. Imenno bračnye igry i pojedinki mežu samcami i vyjavljajut sil'nějšich i lučšich. Pobeditěli polučajut vozmožnost' peredat' svoi novye kačestva potomstvu. Imenno blagodarja etomu soperničestvu mežu samcami za pravo prodolžit' svoj rod, novye pokolenija polučali položitel'nye kačestva, zakrepljonnye v ich genětike. Vněšnij oblik samcov bol'sinstva vidov imejet važnuju rol' dlja samok vo vremja bračnogo perioda, tak kak on (vněšnij vid) otažajet stěpen' prisposoblenija dannoj osobi k uslovijam suščestvovanija v ekologičeskoi niše, zanimajemoj dannym vidom živych organizmov. Takim obrazom, v životnom mire seksual'naja aktivnost' opreděljaetsja vněšnimi i vnutrennimi kačestvami

prostřednictvím inštinktů sa tento jav nedá objasniť. Pociť lásky medzi mužom a ženou je neporovnateľne širší ako čistý fyziologický proces, tak ako nemôžeme porovnať oceán s kvapkou vody...

Takže čo je to láska?!

Okrem emócií a pocitov, zviazaných so záchranou života každého jedinca v boji o prežitie, príroda obdarovala živé bytosti aj emóciami a pocitmi na predĺženie svojho rodu, bez ktorých by život vôbec nemohol existovať. Pričom sú tieto emócie viditeľné nielen u človeka, ale prakticky u všetkých mnohobunkových organizmov. Aká je podstata týchto pocitov u zvierat? Všetko je úplne jednoduché a zároveň zložité....

Počas evolúcie života na našej planéte prežili iba tie druhy živých organizmov, ktoré sa dokázali adaptovať na zmeny premenou svojho vnútorného prostredia a odovzdať tieto „pozitívne“ mutácie ďalším pokoleniam. Prioritu predĺženia rodu získavajú práve tieto druhy s pozitívnymi mutáciami, vzhľadom k tomu, že ich táto maximálna adaptácia na okolité podmienky urobila silnejšími, zdravšími, rýchlejšími a čo najviac vnútorne prispôsobenými ku životnému prostrediu, ktoré obývajú. Taktiež manželské súboje medzi samcami a samicami vyčleňujú tých najsilnejších a najlepších. Víťazi získavajú možnosť predať svoje prednosti a vlastnosti ďalšiemu pokoleniu a práve vďaka tomuto súpereniu o predĺženie svojho rodu medzi samcami získavajú ďalšie generácie nové pozitívne vlastnosti zapísané vo svojej genětike. Vonkajší výzor samcov u prevažnej väčšiny druhov hrá pre samice dôležitú úlohu v čase párenia, pretože (vonkajšok) odráža stupeň prispôsobivosti danej osoby na podmienky prežitia v danom životnom prostredí, obývanom daným druhom živých organizmov. Takýmto spôsobom

samcov, v to vremja, kak samki, v bol'sinstve slučajev, zanimajut passivnuju poziciju v bračnych igrach i tol'ko blagosklonno primajut seksual'nye uchaživanija samca-pobeditelja.

Čelovek, kak vid živoj prirody, bezuslovno igrajet po tým že pravilam, sozdannym prirodoy, v chodě evoljucii žizni na Zemle. No krome životnogo načala, čelovek imejet duchovnoje, i eto duchovnoje rezko vyděljaet jego iz vsego životnogo mira. I jesli v načale evoljucii čeloveka, kak vida, jego seksual'noje poveděnije malo otličalos' ot sootvetstvujuščego poveděnija bol'sinstva drugih vysokoorganizovannyh životnyh, to po mere razvitija civilizacii, zarožděnija i razvitija duchovnogo načala, čelovek stal vsjo boleje i boleje vyděljat'sja iz pervobytnoj prirody v projavlenii svojej seksual'nosti. V čjom že eti osobennosti, pozvoljajuščije vyděljat' čeloveka v voprose seksual'nosti iz vsego mnogoobrazija živych organizmov?! Davajtě popytajemsja v etom razobrat'sja i ponjat', čto že dajot nam pravo sčitat' Homo Sapiens kačestvenno novoj stupen'ju razvitija žizni i v planě projavlenija jego seksual'nosti, krome našego samomněnija. Možet byt' tol'ko naše samomněnije, želanije sozdat' něsuščestvujuščij miraž našej sobstvennoj isključitel'nosti tol'kakajet nas dumat' o sebe, kak ob unikal'nom javlenii prirody i v tom, čto kasajetsja odnogo iz osnovnyh instinktov prirody? Tak, čto že eto — samoobman ili dejstvitel'no kačestvennaja novaja stupen' vo vzaimootnošenijach meždu samkoj i samcom, ili, kak krasivo my nazyvajem — meždu mužčinoj i ženščinoj...

Čelovek javljaetsja social'nym suščestvom, t.je. rožděnije, razvitije, žizn' do posledněgo dychanija prochodjat sredi ljuděj, v čelovečeskom obščestve. S pervogo mgnovenija našej žizni my načinajem vpityvat' informaciju, nakoplennuju predyduščimi pokolenijami, čerez obščenije s drugimi. Informacija, vpityvajemaja mozgom, preobražajet kak sam mozg, tak i jego

(vonkajšimi a vnútorými vlastnosťami samcov) sa v ríši živočíchov stanovuje sexuálna aktivita, zatiaľ čo samice sú vo väčšine týchto manželských súbojov pasívne, a preto prijímajú svojich sexuálnych uchádzačov, samcov-vít'azov.

Človek ako súčasť živej prírody sa taktiež riadi týmito zákonmi vytvorenými prírodou v priebehu evolúcie života na Zemi. No okrem živočíšneho základu má človek aj **duchovný základ**, a práve toto **duchovno** ho vyčleňuje zo sveta zvierat. A aj keď sa človek v počiatku svojej evolúcie ako druhu, vo svojom sexuálnom správaní iba málo odlišoval od ostatných vysoko organizovaných živočíšnych druhov, tak pri zrodení civilizácie a duchovného počiatku sa človek čím ďalej tým viac vyčleňoval zo svojich pôvodných prejavov sexualnosti. V čom spočívajú tieto osobitosti, ktoré nám dovoľujú odlíšiť človeka od všetkých ďalších druhov živočíchov?! Skúsme sa lepšie pozrieť a lepšie pochopiť to, čo nám dáva právo považovať druh *Homo Sapiens* za vyššiu úroveň vývinu života aj v spôsobe, akým prejavuje svoju sexualitu. Môže to byť iba našou domnienkou, našim želaním o potvrdenie neexistujúceho dôkazu, ktorý by nás utvrdil v myšlienke, že sme jedinečnosťou prírody dokonca aj v jej základných inštinktoch, akým je sexualita. Kde sa skrýva pravda? Je to iba sebaklam alebo skutočne nová úroveň vývoja vo vzájomných vzťahoch medzi samcom a samičou, alebo ako to my pekne nazývame, medzi **mužom a ženou**....

Človek je spoločenský tvor, tzn. narodenie, celkový vývoj, život do jeho posledného dychu je sprevádzaný ďalšími ľuďmi alebo v spoločnosti druhých ľudí. Už od prvého okamihu nášho života začíname prijímať rôzne informácie, zozbierané predchádzajúcimi generáciami pri stýkaní sa s rôznymi ľuďmi. Informácia, ktorú mozog prijíma, pretvára mozog a taktiež samotného človeka. Keď vlastnosti i množstvo mozgom

obladateľja — človeka. Kogda kačestvo i količestvo vpitannoj mozgom informacii dostigajet kritičeskogo ob'joma, proischodit obyknovennoje čudo — pojavljaetsja soznanije. Pričjom, eto čudo možet proizožiti tol'ko v social'noj sredě, tak kak neobchodimyj ob'jom informacii možet byt' nakoplen tol'ko predyduščimi pokolenijami i v vidě opyta peredan novomu pokoleniju, a oni, v svoju očered', dobaviv k etomu svoj opyt, peredajut svoim potomkam i t.d. Kak rezul'tat pojavlenija i razvitija soznanija, u človeka kačestvenno izmenjaetsja i razvivajetsja struktura suščnosti. Pojavlenije u človeka polnocennogo astral'nogo tela (obrazovannogo pervičnymi matěrijami G i F) i pervogo mental'nogo tela (obrazovannogo pervičnymi matěrijami G, F i Je), svjazano ně s fizičeskoj siloj, krasotoj form tela, a s gibkost'ju i moščnost'ju intěllekta. Dlja čelovečeskogo obščestva imenno stěpen' i kačestvo razvitija mozga, intěllekta stanovjatsja těmi evoljucionnymi priobretěnijami, bez kotorych posledujuščije pokolenija ně sposobny razvivat'sja.

Takim obrazom u človeka, v otličije ot vsech drugich živych organizmov, položitel'nymi evoljucionnymi priobretěnijami, stanovjatsja ně tol'ko položitel'nye mutacii, pojavljajuščiesja v maksimal'noj adaptacii fizičeskogo tela k uslovijam ekologičeskoj niši i v fizičeskoj sile individuuma (čto, bezuslovno, prodolžajet igrat' značitělnuju rol' v opredělenii vzaimootnošenij meždu mužčinoj i ženščinoj), no i stěpen' razvitija mozga, i, kak sledstvije, stěpen' duchovnog razvitija človeka. Pri etom uroven' duchovnog razvitija každogo človeka pojavljaetsja v kačestvennoj strukture suščnosti. Poetomu vzaimootnošenija meždu mužčinoj i ženščinoj opredělajutsja ně tol'ko vněšnej krasotoj fizičeskogo tela, no i vnutrennej krasotoj i bogatstvom duši. Vněšnjaja krasota priobretajet status pervičnogo stimula pri sblizenii mužčiny i ženščiny, v to vremja, kak vnutrennjaja, duchovnaja krasota stanovitsja osnovnym faktorom, na osnovanii

prijímaných informácií dosiahne kritického objemu nastáva obyčajný zázrak – vzniká **vedomie**. Pričom tento zázrak môže prebehnúť iba v prostredí spoločnosti, keďže potrebný objem informácií je možné nadobudnúť iba prostredníctvom poznatkov predchádzajúcich generácií, ktoré sú odovzdávané ako určitý druh skúsenosti, a aj oni pri odovzdávaní týchto poznatkov získavajú ďalšie skúsenosti atď. Výsledkom vývoja a objavenia sa vedomia u človeka, mení sa kvalitatívne i štrukturálne aj jeho vnútorná podstata. Objavenie sa astrálneho tela (tvoreného prvotnými hmotami **G** a **F**) a prvého mentálneho tela (tvoreného prvotnými hmotami **G**, **F** a **E**) u človeka je spojené s fyzickou silou, krásou formy tela, a s **pružnosťou a výkonnosťou inteligencie** (intelektu). Stupeň a kvalita rozvitia mozgu a intelektu je pre ľudské spoločenstvo tým evolučným výdobytkom, bez ktorého by sa ďalšie pokolenia nemohli rozvíjať.

Týmto spôsobom sa u človeka, na rozdiel od ostatných živých organizmov, pozitívnymi evolučnými výdobytkami nejavia len pozitívne mutácie zapríčiňujúce maximálnu adaptáciu fyzického tela k podmienkam ekosystému a fyzickú silu jedinca (čo samozrejme neprestalo hrať dôležitú úlohu v budovaní vzájomných vzťahov medzi mužom a ženou), ale aj úroveň rozvoja mozgu a následne **úroveň duchovného rozvoja** človeka. Pritom úroveň duchovného rozvitia každého človeka sa prejavuje v **kvalitatívnej štruktúre jeho vnútornej podstaty**. Preto sa vzájomné vzťahy medzi mužom a ženou nevytvárajú len na základe vonkajšej krásy fyzického tela, ale aj na základe **vnútornej krásy a duševného bohatstva človeka**. Vonkajšia krása hrá úlohu iba ako prvotný podnet pri zblížovaní sa muža a ženy, ale **hlavným faktorom je vnútorná a duchovná krása**, na ktorej základe sa buduje

kotorogo eti vzaimootnošenija poddërživajutsja. Osnovnaja zadača prirody sostoit v peredače lučšich kačestv ot odnogo pokolenija drugomu čerez slijanije genëтики kak so storony matëri, tak i so storony otca. Mužskoje načalo dolžno sootvetstvovat', byt' v maksimal'no vozmožnoj garmonii s ženskim načalom, oni dolžny dopolnjat' drug druga. Tol'ko v etom slučaje položitël'nye kačestva smogut zakrepit'sja v sledujuščich pokolenijach. Eto stanovitsja ponjatno, jesli vspomnit', čto potomstvo polučajet v nasledstvo polovinu chromosom so storony matëri, a druguju — so storony otca. Novye kačestva ně smogut maksimal'no projavit'sja v potomstve, jesli parnye chromosomy, odna s matërinskoj, drugaja s otcovskoj linij ně budut nachodit'sja v maksimal'nom balanse, garmonii meždu soboj. Jesli kačestvennyj uroven' «otcovskoj» chromosomy ně budët v garmonii s kačestvennym urovnëm «matërinskoj» chromosomy, novye kačestva mogut byt' potërjany navsegda, ili zablokirovany na mnogije pokolenija. Každyj vid sochranilsja v chodë evoljucii tol'ko blagodarja zakrepleniju položitel'nych kačestv. Poetomu sledujet predpoložit', čto priroda našla sposob vychoda iz podobnogo zatrudnënija. Davajtě popytajemsja razobrat'sja v etom udivitel'nom javlenii prirody, kotoroje pojavljaetsja v něpovtorimom čuvstve, nazyvajemom ljubov'ju...

Anatomija ljubvi — ně koščunstvo, kak mogut podumat' odni, a něobchodimost', pozvoljajuščaja nam glubže ponjat' samich sebja i, vozmožno, predotvratit' rokovye postupki i priobresti polnocennoje sčast'je dlja samich sebja i dlja těch, kto rjadom s nami. Vspomnim, čto kačestvennyj uroven' razvitija každogo čeloveka pojavljaetsja v kačestvennoj strukture suščnosti. Poetomu vzaimodëjstvije meždu mužčinoj i ženščinoj pojavljaetsja, preždë vsego, na urovnë ich suščnostëj. Preždë,

trvácnost' týchto vzájomných vzťahov. Základným přírodným princípom je odovzdávanie čo najlepších kvalitatívnych vlastností z jedného pokolenia na druhé pri spojení genetiky z matkinej i otcovej strany. Mužská podstata by mala byť čo najviac zladená a byť v maximálnej možnej harmónii so ženskou podstatou – mali by jedna druhú navzájom dopĺňať. Iba za týchto podmienok sa môžu utvrdiť pozitívne vlastnosti v ďalších pokoleniach. Všetko bude hneď jasné, ak si spomenieme na to, že potomstvo získava polovicu chromozómov zo strany matky a druhú polovicu zo strany otca. Nové vlastnosti sa v potomstve nemôžu maximálne prejaviť, pokiaľ sa párne chromozómy (jeden z matkinej a druhý z otcovej strany) nenachádzajú v **maximálnej rovnováhe a vzájomnej harmónii**. **Pokiaľ nie je kvalitatívna úroveň „otcovho“ chromozómu v harmónii s kvalitatívnou úrovňou „matkinho“ chromozómu**, môžu byť nové nadobudnuté schopnosti navždy stratené alebo zablokované pre niekoľko ďalších pokolení. Každý druh sa v priebehu evolúcie zachránil iba vďaka utvrdeniu si pozitívnych vlastností vo svojej genetike. Preto je dôležité podotknúť, že príroda našla spôsob ako vyjsť z tejto komplikovanej situácie. Poďme sa preto oboznámiť s týmto obdivuhodným javom prírody, ktorý sa odzrkadľuje v nepochopenom pociťovanom **lásku**...

Anatómia lásky – nie je to rúhanie, ako by niektorí povedali, ale potreba, ktorá nám umožňuje lepšie pochopiť samých seba, zmeniť svoj osud a nadobudnúť plnohodnotné šťastie pre samých seba a pre tých, ktorí sú s nami. Spomeňme si, že kvalitatívna úroveň rozvitia každého človeka sa prejavuje v **kvalitatívnej štruktúre vnútornej podstaty**. Preto sa spolužitie medzi mužom a ženou prejavuje hlavne na úrovni ich **vnútorných podstát**. Predtým ako podrobne

čím prodloužit' etot analiz, něobchodimo obrátit' vničanije na to, čto mužská a ženská suščnosti kačestvenno otličajutsja drug ot druga i pri naličii polnoj garmonii, dopolnjajut drug druga i vmestě obrazujut odnu cel'nuju sistěmu. Pri polnoj garmonii mežu mužskoj i ženskoj suščnostjami voznikajet aktivnyj vzaimoobmen kačestvami. Mužčina pri etom polučajet ot ženščiny kačestva, kotorych u něgo nět i ně možet byt', v silu kačestvennoj struktury mužskoj suščnosti, no bez kotorych něvozmožno jeho dal'nějšije razvitije. V svoju očered', ženščina polučajet ot mužčiny, kačestva, kotorych u nějo nět i ně možet byt', v silu kačestvennoj struktury ženskoj suščnosti, no bez kotorych něvozmožno jeho dal'nějšije razvitije. V sostojanii garmonii, mužčina i ženščina dopolnjajut drug druga, kak dve polovinki odnogo celogo, i pri etom mežu ich suščnostjami na vsech urovnjach proischođit aktivnyj vzaimoobmen kačestvami, kotoryj soprovožđajetsja něpovtorimymi oščuščenijami, nazyvajemyi ljubov'ju. V kitajskoj filosofii etu garmoniju nazyvajut ravnovesijem mežu in' i jan...

Vspomnim, čto uroven' evoljucionnogo razvitija každogo čeloveka projavljaetsja v kačestvennoj strukture jeho suščnosti. A eto, v svoju očered', označajet, kakije těla suščnosti narabotal dannyj čelovek i kakoj uroven' sobstvennoj mernosti oni imejut. O polnoj garmonii mežu mužčinoj i ženščinoj možno govorit' togda, kogda těla, obrazujuščije ich suščnosti, imejut odinakovye ili očen' blizkije drug k drugu urovni sobstvennoj mernosti (sm. Ris.55). Poetomu garmonija mežu mužskim i ženským načalom možet voznikat' na raznych etapach razvitija každogo čeloveka. Tol'ko sostojanije garmonii mežu mužčinoj i ženščinoj možet byt' vremennym ili postojannym. Čašče vsego vremennaja garmonija voznikajet, kogda vstrečajutsja ljudi, ješčjo ně zaveršivšije formirovanije napravlenija svojego razvitija (sm. Ris.56). Sostojanije garmonii v etom slučaje opreděljaetsja těm, čto ich

rozoberieme túto analýzu je potrebné obrátit' svoju pozornosť na to, že mužská a ženská vnútorná podstata sa navzájom odlišujú a pri ich vzájomnej harmónii jedna druhú dopĺňajú a tým pádom spoločne predstavujú **jeden ucelený systém**. Pri plnej harmónii medzi mužskou a ženskou vnútornou podstatou vzniká aktívna vzájomná výmena ich vlastností. Muž pritom nadobúda vlastnosti, ktoré u neho nie sú a nikdy nemôžu byť na základe kvalitatívnej štruktúry ženskej vnútornej podstaty, no bez ktorých by nebol možný ďalší rozvoj. V harmonickom rozpoložení sa muž so ženou navzájom dopĺňajú ako dve polovice jedného celku a pritom medzi ich vnútornými podstatami prebieha výmena vlastností na všetkých úrovniach, ktorá je sprevádzaná nepochopiteľným pocitom nazývaným **láska**. V čínskej filozofii sa tejto harmónii hovorí rovnováha medzi **jing** a **jang**...

Pripomeňme si, že úroveň evolučného rozvítia každého človeka sa prejavuje v kvalitatívnej štruktúre jeho vnútornej podstaty. A to značí o tom, aké telá vnútornej podstaty daný človek nadobudol a akú majú úroveň mernosti (мерность - pravidelnosť, rytmickosť, rozmer, rozmernosť). O plnej harmónii medzi mužom a ženou môžeme hovoriť iba vtedy, ak majú ich vnútorné podstaty rovnaké alebo aspoň veľmi blízke mernosti (vid'. [obr.55](#)). Preto harmónia medzi mužom a ženou vzniká v rôznych etapách rozvítia každého človeka a z toho istého dôvodu môže byť harmónia medzi mužom a ženou iba dočasná alebo trvácna. Najčastejšie vzniká dočasná harmónia vtedy, keď sa stretnú dvaja ľudia, ktorí ešte nezavršili formovanie svojho evolučného vývoja (vid'. [obr.56](#)). Udržanie harmónie v tomto prípade sa ohraničuje tým, že sa ich

evoljucionnye puti peresekajutsja v kakoj-to točke ich razvitija, i oba — mužčina i ženščina — okazyvajutsja v etot moment v pole zrenija drug druga. Analogijej etomu možet služit' situacija na perekrjostke dorog, kogda mašiny, upravljaemye mužčinou i ženščinou, spešaščije každyj po svojim dělam, okazalis' na odnom i tom že perekrjostke v odno i to že vremja i uviděli drug druga v etot moment. Osobenno často eto slučajetsja s molodjožju v silu toho, čto v vozrastě 14-20 let načinajutsja aktivnoje razvitije astral'nogo tela i praktičeski vse imejut odin i tot že kačestvennyj uroven'.

Vspomnim, čto na formirovanije novogo fizičeskogo tela suščnost' zatračivajet časť svojego potěnciala i, kak sledstviye etogo, posle rožděnija, iz-za različija meždu kačestvennymi urovnjami suščnosti i fizičeskogo tela, meždu nimi suščestvujet kačestvennyj bar'jer. Kačestvennyj bar'jer isčezajet stupenčato, po mere evoljucionnogo razvitija čeloveka. Čelovek načinaet razvivat'sja bukval'no s pervogo dnja svojej žizni. Pervye 4-8 let svojej žizni rebjonok predstavljajet soboj «informacionnuju gubku» i vpityvajet v sebja vsju informaciju, postupajuščuju iz vněšnego mira. Postupajuščaja informacija kačestvenno izmenjaet mozg, i kogda ona dostigajet kritičeskogo ob'joma, isčezajet kačestvennyj bar'jer meždu efirmym i astral'nym telami suščnosti. Tol'ko s etogo momenta suščnost' polučajet «pitanije» dlja svojego astral'nogo tela, i ono načinaet aktivno funkcionirovat' i razvivat'sja. Dělo v tom, čto astral'noje i mental'noje tela suščnosti posle rožděnija čeloveka passivny, i pervičnye matěrii, vysvoboždajemye v kletkach fizičeskogo tela, ně dostigajut astral'nogo tela, v silu naličija kačestvennogo bar'jera meždu efirmym i astral'nym telami. Reaktivacija astral'nogo tela, kak ob etom govorilos' vyše, proischodit posle toho, kak efirmoje tělo čeloveka razov'jotsja pod vozdejstvijem vpitannoj mozgom informacii. Reaktivacija astral'nogo tela proischodit v dva etapa, v

evolučné cesty stretli v jednom bode ich vývoja a obaja – muž i žena – sa v tom momente dostanú do vzájomného kontaktu. Ako príklad k tomu môže slúžiť stretnutie sa dvoch áut na križovatke, keď si každý ide svojou cestou, no v danom momente sa ocitol na tom istom mieste, na tom istom skrížení ciest, v ten istý čas a uvidel jeden druhého. Najčastejšie sa to stáva ľuďom vo veku dospievania 14-20 rokov, keď sa začína aktívny rozvoj astrálneho tela a prakticky všetci majú tú istú kvalitatívnu úroveň rozvoja.

Pripomeňme si, že na formovanie nového fyzického tela vnútornej podstaty sa stráca časť svojho potenciálu a následkom je to, že po narodení, vzhľadom na rozdiely medzi kvalitatívnymi úrovňami vnútornej podstaty a fyzickým telom, existuje medzi nimi kvalitatívna prekážka. Kvalitatívna prekážka postupne mizne, v závislosti od evolučného vývoja človeka. Človek sa začína doslovne rozvíjať od prvého dňa svojho života. Počas prvých 4-8 rokov svojho života predstavuje dieťa „informačnú špongiu“, ktorá do seba nasáva všetky informácie, prichádzajúcu z okolitého sveta. Prijímaná informácia kvalitatívne pretvára jeho mozog a keď dosiahne kritického objemu, kvalitatívna prekážka medzi éterickým a astrálnym telom vnútornej podstaty človeka mizne. Od tohto momentu dostáva vnútorná podstata „potravu“ pre svoje astrálne telo a ono začína aktívne fungovať a rozvíjať sa. V skutočnosti sú po narodení astrálne a mentálne telá vnútornej podstaty pasívne a prvotné hmoty v bunkách fyzického tela nie sú schopné dosiahnuť astrálne telo vzhľadom na kvalitatívnu prekážku medzi éterickým a astrálnym telom. Reaktivácia astrálneho tela prechádza dvoma etapami na základe toho, že sa skladá z dvoch kvalitatívnych skupenstiev. Pri prvom kvalitatívnom

silu toho, čo ono imejet dva kačestvennych sostojanija. Pri pervom kačestvennom sostojanii, astral'noje tělo obrazovano pervičnoj matěrij G i nachoditsja v garmonii s nižněastral'nym urovněm planěty. V bol'sinstve slučajev, reaktivacija astral'nogo těla do etogo urovnja zaveršajetsja k 12-14 godam i proischodit, kak sledstvije izmeněnija mozga pod vozdějstvijem vpityvajemoj im informacii (sm. Ris.57).

Vtoroj etap reaktivacii astral'nogo těla v bol'sinstve slučajev zaveršajetsja k 16-18 godam i možet proizojti tol'ko pri nakoplenii mozgom čeloveka kritičeskogo ob'joma i kačestva informacii. Etot period razvitija čeloveka javljaetsja samym opasnym i otvetstvennym. Dělo v tom, čo meždu 8-18 godami kačestvennoje sostojanije astral'nogo těla, nachodjas' vo vremennoj garmonii s nižněastral'nym urovněm planěty, imejet rezonans s otricatěl'nymi emocijami, čo samo po sebe projavljaetsja u molodjoži v vidě agressivnosti, žestokosti, buntě protiv vsego i vsja. V etom vozrastě čelovek očen' legko adaptirujetsja k narkotikam, alkoholju, nikotinu v silu toho, čo vse eti veščestva provocirujut suščnost' na maksimal'noje otkrytije, kogda ona k etomu soveršenno ně gotova. Otkrytije suščnosti na urovně nižněgo astrala privodit k tomu, čo struktury suščnosti i nižněastral'nyj uroven' planěty sojedinajutsja v odnu sistěmu. Proischodit svojeobraznoje «peremagničivanie» suščnosti po obrazu i podobiju kačestva nižněgo astrala. Pri etom suščnost' pronizyvajut potoki pervičnych matěrij, charaktěrye dlja nižněgo astrala, i dlja toho, čtoby vyrvat'sja iz nižněastral'nogo plena, čeloveku v dal'nějšem prichoditsja zatračivat' ogromnyj potěncial žizněnoj sily, kotoryj ně vosstanavlivajetsja. Pričjom, etot potěncial mog by byt' ispol'zovan dlja evoljucionnogo dviženija vperjod, a ně na vypolzanije iz trjasiny nižněgo astrala. Často «pogruženije» v nižnij astral stol' osnovatěl'noje, čo čelovek prosto ně v sostojanii ottuda vybrat'sja. Sobstvennogo potěnciala čeloveka prosto ně

skupenstve je astrálne telo tvorené **prvotnou hmotou G a nachádza sa v harmónii s nižšou astrálnou úrovňou planěty**. Vo väčšine prípadov je reaktivácia astrálneho tela na takúto úroveň zavŕšená v 12-14 rokoch a nastáva v dôsledku pretvorenia mozgu, ktoré prebieha kvôli prijímaným informáciám. (vid' [obr.57](#)).

Druhá etapa reaktivácie astrálneho tela sa vo väčšine prípadov završuje v 16-18 roku a môže nastať iba pri nadobudnutí **kritického objemu a kvality informácií**. Toto obdobie sa javí ako najnebezpečnejším a najzodpovednejším. Ide o to, že medzi 8 a 18 rokom kvalitatívne skupenstvá astrálneho tela sa nachádzajú v dočasnej harmónii s nižšou astrálnou úrovňou planěty, ktorá rezonuje s negatívnymi pocitmi, čo sa u mládeže prejavuje v zvýšenej agresivnosti, popudlivosti, hrubosti, rebelovaní proti všetkému a všetkým. V tomto období si človek veľmi ľahko privykne k narkotikám, alkoholu, nikotínu v dôsledku toho, že tieto látky podnecujú vnútornú podstatu k maximálnemu odkrytiu (открытие – otvorenie, zistenie, objav, odkrytie, odhalenie), aj keď k tomu ešte nie je vôbec pripravená. Odkrytie vnútornej podstaty na úrovni nižšieho astrálu vedie k tomu, že **štruktúra vnútornej podstaty a nižšia astrálna úroveň planěty sa zjednotia do jednotného systému**. Nastáva vlastné prepólovanie (premagnetizovanie) vnútornej podstaty na obraz s podobnými vlastnosťami s nižším astrálom. Pri tom cez vnútornú podstatu prechádzajú potoky primárnych hmôt, charakterizujúcich nižší astrál a nato, aby sa človek dostal z obalu nižšieho astrálu je nutné aby človek stratil **ohromné množstvo potencionalnej životnej sily**, ktorý sa už nikdy neobnoví. Pričom tento potenciál mohol byť využitý na evolučný krok vpred a nie na vyslobodenie sa zo smetiska nižšieho astrálu. „Upadnutie“ v nižší astrál je tak závažné, že človek vôbec nie je schopný sa

dostatočno, čtoby eto proizošlo. Koněčno, čelovek, v bol'sinstve slučajev, fizičeski ně pogibajet, no on «umirajet» evoljucionno. Trjasina nižněgo astrala «zasasyvajet» polnost'ju i obrekajet na evoljucionnyj plen do samoj smerti. Tol'ko v sledujuščem voploščennii suščnost' takogo čeloveka polučajet vozmožnost' prodolžit' svojo evoljucionnoje razvitije, jesli vnov' ně popadjet v tu že lovušku. Etot period evoljucionnogo razvitija javljaetsja naiboleje otvetstvennym i v to že vremja, naiboleje ujazvimym etapom v žizni čeloveka. Voploščajas', suščnost' daleko ně vseгда v sostojanii reaktivizirovat'sja v svojom novom fizičeskom těle i, těm boleje, evoljucionno prodvinut'sja vperjod.

A tēper', vernjomsja k prodolženiju analiza razvitija suščnosti čeloveka pri jeho dviženii čerez «evoljucionnye džungli»... Každij razumnyj čelovek dolžen perseč' etot učastok evoljucionnogo puti maksimal'no bystro, starajas' ně dělat' «ostanovok», kakije by ložnye soblazny ně otkryvalis' pered jeho vzorom. Vsja složnost' zaključajetsja v tom, čto dlja bol'sinstva ponjatije ložno-istinno prichodit ili pozdno, ili ně prichodit nikogda. V etom slučaje, pogovorka «lučše pozže, čem nikogda», ně rabotajet. Suščnost' imejet limitirovannoje vo vremeni «okno», v tēčenije kotorogo dolžny proizojtj opreděljonnye kačestvennye izmeněnija. Dlja togo, čtoby eti kačestvennye izmeněnija proizošli, něobchodimo nakoplenije mozgom informacii opreděljonnogo kačestva i ob'joma. Tol'ko v etom slučaje proischodit raskrytije suščnosti na sledujuščem urovně. Kakije že ložnye soblazny «predlagajet» sovremennaja civilizacija molodomu pokoleniju?! Eto ně tol'ko propaganda nasilija, kotoraja bukval'no škvalom obrušivajetsja na molodoje pokolenije čerez sredstva massovoj informacii, čto tolkajet očen' mnogich na «ljogkij» žizněnyj put'. Očen' sil'noje

z tadial' dostat'. Osobněho potenciálu čeloveka **jednoducho nie je dostatok** na to, aby sa to uskutočnilo. Očividne, čelovek vo väčšine prípadov pritom fyzicky neumiera, ale „umiera“ evolučne. Odpad z nižšieho astrálu plne nasáva a odsudzuje čeloveka na evolučné zajatie až do smrti. A až pri nasledujúcej inkarnácii vnútornej podstaty sa človeku dáva možnosť znova predĺžiť svoj evolučný rozvoj pokiaľ zas a znova neupadne v tú istú pascu. Táto časť evolučného vývoja sa javí ako najzodpovednejšou a súčasne i najzraniteľnejšou etapou v živote človeka. Inkarnovaná vnútorná podstata nie je vždy v rozporení, ktoré by bolo schopné reaktivovať sa v novom fyzickom tele a ešte menej pripravená posunúť sa vpred v evolúcii.

A teraz sa vráťme k predĺženiu analýzy rozvitia vnútornej podstaty človeka pri jeho pohybe po „evolučnej džungli“...Každý rozumný človek by mal preseknúť tento úsek evolučnej cesty čo najrýchlejšie, postarať sa o to, aby neurobil žiadne „odbočky“ ani „zástavky“, aj keby sa pred ním objavovali hocaké klamlivé pokušenia či nástrahy. Všetka náročnosť je ukrytá v tom, že vo väčšine prípadov sa pochopenie klamu či istiny (pravdy) objavuje neskoro alebo sa neobjavuje vôbec. V tomto prípade príslovie „lepšie neskoro ako nikdy“ nefunguje. Vnútorná podstata má vyhradený čas „okno“, cez ktoré by mala prejsť **príslušná kvalitatívna zmena**. Na to, aby tieto kvalitatívne zmeny prešli **je potrebné nadobudnúť určité vlastnosti informácií určitého objemu**. Iba v takomto prípade prebehne rozvinutie vnútornej podstaty na ďalšiu úroveň. Aké klamlivé obrazy predkladá súčasná civilizácia mladému človeku?! Nie je to len v propagácii násilia, ktoré sa doslovne sype na mladé pokolenie pomocou masových informácií, ktoré mnohých z nich vedú na veľmi „ľahkú“ životnú púť. Veľmi silný vplyv na mládež má hudba.

vlijanije na evoljucionnoje razvitije molodjoži okazyvajet i muzyka. Dlja mnogich ně sekret, čto raznym vozrastnym gruppam nraivatsja raznaja muzyka. No malo kto zadumyvalsja nad voprosom — počemu?

Dělo v tom, čto odna i ta že muzyka po-raznomu vlijaet na ljuděj, imejuščich različnyj evoljucionnyj uroven'. Čelovek, slušajuščij muzyku, ně tol'ko slyšit jejo, no i jego suščnost' perestraivajetsja pod vozdejstvijem ritma i častot zvukov. Muzyka kak by navjazyvajet suščnosti čeloveka opredeljonnoje kačestvennoje sostojanije, kotoroje možet byt' v garmonii s jego sobstvennym ili polnost'ju něsovmestimym. V pervom slučaje čelovek čuvstvujet vnutrennij pod'jom, radost', kotorye mogut dostič' urovnja ekstaza. I jesli muzyka rezonirujet s seksual'nymi emocijami, podobnyj ekstaz možet priversti k orgazmu. Osobenno sil'no reagirujut na muzyku ženščiny v silu togo, čto kačestvennaja struktura ženskoj suščnosti očen' dinamična i legko perestraivajetsja pod vněšnim vlijanijem. Pri etom reakcija proischodit na podsoznatěl'nom urovně i praktičeski ně kontrolirujetsja soznaniem čeloveka. Pri disgarmonii meždu muzykoj i kačestvennoj strukturoj suščnosti, u čeloveka možet pojavit'sja razdraženije ili drugije emocional'nye projavlenija, pobuždajuščije čeloveka prekratit' slušat' dannuju muzyku. Podobnoje reagirovanije na muzyku javljaetsja zaščitnoj reakcijej čeloveka.

Davajtě popytajemsja ponjat', počemu pri slušanii muzyki možet pojavit'sja zaščitnaja reakcija?

Kak vsem izvestno, zvuki i zvuki muzyki v častnosti, javljajutsja prodol'nymi volnami. I kak ljubye volny, izmenjajut sobstvennyj uroven' mernosti prostranstva na někotoruju veličinu. Zvukovye volny, v silu svoich parametrov, okazyvajut vlijanije na uroven' mernosti makroprostranstva v lokal'nom ob'jome. Daže něznačitěl'nye izmeněnija urovnja mernosti makroprostranstva

Pre mnohých nie je tajomstvom, že rôznym vekovým kategóriám sa páči rôzna hudba. No málokto z nich sa zamýšľal nad otázkou – prečo?

Ide o to, že jedna a tá istá hudba vplýva rôzne na ľudí, u ktorých je rozličná úroveň evolučného vývoja. Človek, počúvajúci hudbu ju nielen počúva, ale jej rytmus a frekvencia zvuku taktiež pretvára jeho vnútornú podstatu. Hudba akoby **pripútavala** k vnútornej podstate človeka príslušné kvalitatívne skupenstvá, ktoré s ním môžu byť **v harmónii ale taktiež aj úplne nezlučiteľné s jeho vnútornou podstatou**. V prvom prípade človek pociťuje vnútorné uvoľnenie, radosť, ktorá môže dosiahnuť úroveň extázy. A ak hudba rezonuje so sexuálnymi emóciami, tak podobná extáza môže viesť k orgazmu. Mimoriadne silno reagujú na hudbu ženy v dôsledku toho, že ich kvalitatívna štruktúra je veľmi dynamická a ľahko sa dá pretvoriť vonkajšími vplyvmi. Pritom táto reakcia prebieha na podvedomej úrovni a tým pádom riadi vedomie človeka. Pri disharmónii medzi hudbou a kvalitatívnou štruktúrou vnútornej podstaty sa môže u človeka objaviť podráždenie alebo iné emocionálne prejavy, ktoré v ňom vyvolávajú nutkanie prestať počúvať danú hudbu. Takýto typ reakcie sa javí ako ochrannou reakciou človeka.

Podme podrobnejšie pochopiť, prečo môže pri počúvaní hudby nastať obranná reakcia!

Ako je všetkým známe, zvuk je pozdĺžna vlna. A tak ako hociktoré iné vlny mení úroveň mernosti priestoru na určitú veľkosť. **Zvukové vlny** podľa svojich parametrov vplývajú na **úroveň mernosti makropriestoru v lokálnom objeme. Aj úplne nebadateľné zmeny úrovne mernosti makropriestoru vedú k prerozdeľovaniu prvotných hmôt tvoriacich daný**

vyzyvajut pereraspredělenije pervičnych matěrij, pronizyvajuščich dannyj ob'jom prostranstva. V rezul'tatě etogo, izmenjaetsja količestvennoje raspredělenije pervičnych matěrij v lokal'nom ob'jome prostranstva, pronizyvajemogo zvukovými volnami, i izmenjaetsja, kak sledstviije, nasyščeniije pervičnymi matěrijami těl suščnosti čeloveka, nachodjaščegosja v zoně vzdějstvija zvukovych voln. Maksimal'noje vlijaniije zvuki okazyvajut na astral'noje tělo suščnosti čeloveka, sozdavaja dopolnitěl'noje nasyščeniije jeho pervičnymi matěrijami G i F, čo projavljaetsja v emocional'noj reakcii čeloveka na zvuki muzyki. Pričjom, eto vlijaniije něodinakovo i zavisit ot častoty zvuka i periodičnosti jeho povtorenija (ritma). Nizkočastotnye zvuki sozdajut izbytočnoje nasyščeniije astral'nogo těla pervičnoj matěrijej G, čo projavljaetsja v povyšeniij seksual'nosti, agressivnosti čeloveka. I daleko ně slučajno nizkij mužskoj golos javljaetsja dlja bol'sinstva ženščin čast'ju seksual'nogo obraza, seksual'nosti mužčiny. Nizkij mužskoj golos okazyvajet seksual'noje vzdějstviije na ženščinu, pobuždaja jeju k seksual'noj blizosti s mužčinoj, vyzyvaja seksual'nye želanija. Itak, golos možno nazvat' seksual'nym oružijem.

Popytajemsja razobrat'sja, čo pri etom proischodit na kletočnom urovně.

Nizkočastotnaja zvukovaja volna, dostignuv čeloveka, vyzyvajet pereraspredělenije pervičnych matěrij v zoně svojego prochožděniija, v rezul'tatě čego, proporcional'noje sootnošeniije meždu pervičnymi matěrijami narušajetsja. Voznikajet izbytočnoje nasyščeniije etoj zony pervičnoj matěrijej G, čo v svoju očered' sozdajot dopolnitěl'noje nasyščeniije etoj matěrijej astral'nogo i efirmogo těl čeloveka, nachodjaščegosja v zoně prochožděniija fronta zvukovoj volny (sm. Ris.58). Dopolnitěl'noje nasyščeniije astral'nogo i efirmogo těl suščnosti čeloveka pervičnoj matěrijej G privodit k izbytočnoj koncentracii etoj matěrii v etich tělach (sm.

objem priestoru. Výsledkom toho je prerozdelenie množstva prvotných hmôt v lokálnom objeme priestoru, cez ktorý prechádzajú zvukové vlny a v dôsledku týchto zmien sa telá vnútornej podstaty človeka, nachádzajúce sa v zóne výskytu zvukových vln, nasycujú prvotnými hmotami. Maximálny vplyv majú zvuky na astrálne telo vnútornej podstaty človeka, ktoré je doplnené prebytočnými prvotnými hmotami **G** a **F**, čo sa prejavuje v emocionálnej reakcii človeka na zvuky hudby. Pritom tento vplyv je rozdielny a závisí od frekvencie daného zvuku a taktiež od jeho periodickosti a precítienia rytmu. Nízkofrekvenčné zvuky tvoria prebytočné nasýtenie astrálneho tela prvotnou hmotou **G**, čo sa prejavuje v sexuálnosti a agresivite človeka. A preto nízky mužský hlas vytvára u väčšiny žien sexuálne obrazy sexuálnosti muža. Nízky mužský hlas preukazuje sexuálny vplyv na ženu, podnecujú ju k sexuálnej blízkosti s mužom, vyzývajú v nej sexuálne túžby. A preto možno hlas nazvať sexuálnou zbraňou.

Pod'me teraz podrobnejšie rozobrať, čo pritom prebieha na bunečnej úrovni.

Nízkofrekvenčná zvuková vlna prechádzajúca človekom vyvoláva prerozdelenie prvotných hmôt v zóne svojho pôsobenia. Výsledkom toho sa narúša pomer medzi prvotnými hmotami. Nastáva prebytočné nasýtenie tejto zóny prvotnou hmotou **G**, čo vyvoláva presýtenie astrálneho a éterického tela človeka nachádzajúceho sa v oblasti prechodu zvukovej vlny touto hmotou (vid' [obr.58](#)). Ďalšie nasycovanie astrálnych a éterických tiel vnútornej podstaty človeka prvotnou hmotou **G** vedie k prebytočnej koncentrácii tejto hmoty v týchto telách. (vid' [obr.59](#)). Pritom sa prirodzený pohyb dopĺňa o ďalší

Ris.59). Pri etom vznikajet dopolnitel'noje dviženije etoj matërii ot astral'nogo tela k efirnomu i daleje, k fizičeski plotnomu telu kletki. Zvukovaja volna, kak i ljubaja drugaja prodol'naja volna, prichodit jedinym frontom, i jejo dejstvije prodolžajetsja nekotoryj promezutok vremeni, v tčenije kotorogo sochranjaetsja podobnoje pereraspredelenije pervičnych matërij. S prochodom zvukovogo fronta raspredelenije pervičnych matërij vozvraščajetsja k kačestvennomu sostojaniju, byvšemu do prichoda volny. Izbyčnoje nasyščenije astral'nogo i efirnogo tel suščnosti vo vremja prochoždënija zvukovogo fronta sozdajot nekotoryj perepad meždu sobstvennoj mernost'ju srede i sobstvennoj mernost'ju astral'nogo i efirnogo tel, čto, v svoju očered' i privodit k nekotoroj něstabil'nosti sostojanija etich tel. I, kak sledstvije, proischodit vybros izbytko pervičnoj matërii G, i sostojanije astral'nogo i efirnogo tel vozvraščajetsja k pervonačal'nomu (sm. Ris.60). Pri etom čelovek pereživajet sootvetstvujuščije emocii. Takim obrazom, zvuki muzyki vyzyvajut u slušatëlej vynuždënnye emocii. Sočetanije zvukov raznych častot sozdajot specifičeskiju kartinu pereraspredelenija pervičnych matërij v zoně svojego prochoždënija, čto i sozdajot vsju gammu pereživanj, sozdavajemych muzykoj. Vopros zaključajetsja v tom, kakije vynuždënnye emocii sozdajot ta ili inaja muzyka?

Muzyku možno rassmatrivat', kak odin iz instrumentov vlijanja na soznanije čeloveka i, sledovatel'no, kak raznovidnost' psi-oružija. Čotëlos' by obratit' osoboje vnimanije na periodičnost' povtorenija nizkich zvukov, tak nazyvajemyj, ritm. Novaja nizkočastotnaja zvukovaja volna prinosit s soboj očerednoje pereraspredelenije pervičnych matërij v zoně prochoždënija zvukovogo fronta. I vsjo povtorjaetsja vnov' (sm. Ris.58, Ris.59, Ris.60). Intërvál meždu momentom zaveršenija dejstvija odnoj nizkočastotnoj zvukovoj volny i prichodom sledujuščej imejet

prebytočnyj pohyb tejto hmoty od astrálneho tela k éterickému a d'alej ku fyzickému telu bunky. Zvuková vlna, tak ako každá iná pozdĺžna vlna, prechádza jedným impulzom, a jej účinok sa zosilňuje v niektorý časový úsek, v ktorom prebieha podobné prerozdelenie prvotných hmôt. Po prechode zvukového impulzu sa prerozdelenie prvotných hmôt navráti k pôvodnému kvalitatívnemu rozpoloženiu prvotných hmôt. Prebytočné nasýtenie astrálneho a éterického tela vnútornej podstaty v čase prechodu zvukového impulzu vytvára určitý rozdiel medzi mernosťou prostredia a mernosťou astrálnych a éterických tiel, čo v skutočnosti vedie k nestabilnosti stavu týchto tiel. Následne nastáva vylúčenie zvyšku prvotnej hmoty **G** a rozpoloženie astrálneho a éterického tela sa vracia k pôvodnému stavu (viď [obr.60](#)). Pritom človek prežíva tomu **prislúchajúce emócie**. Týmto spôsobom hudba v človeku vyvoláva **vynútené emócie**. Kombinácia zvukov rôznych frekvencií vytvára **špecifickú situáciu prerozdelenia prvotných hmôt** v oblasti svojho pôsobenia, čo v konečnom dôsledku vytvára celé spektrum prežitkov vyvolaných hudbou. Otázkou je, **aké vynútené emócie** vyvoláva tá alebo iná hudba?

Hudbu môžeme vnímať ako jeden zo spôsobov vplyvania na vedomie človeka a následne ako rôznorodosť psi-nebezpečnosti. Chcelo by to obrátiť svoju pozornosť na **periodickosť opakovania sa** nízkych zvukov alebo inakšie nazývaný **rytmus**. Každá nízkofrekvenčná vlna so sebou prináša ďalšie prerozdelenie prvotných hmôt v zóne prechodu jej zvukového impulzu. A všetko sa zasa opakuje (viď [obr.58](#), [obr.59](#), [obr.60](#)). Interval medzi okamihom zavŕšenia účinku jednej nízkofrekvenčnej zvukovej vlny

ogromnoje značenie. Vspomnim, čo pri prochoždenii fronta nizkočastotnoj zvukovej volny proisходит pereraspredělenie pervičnych matěrij i dopolnitěl'noje nasyščenije astral'nogo i efirmogo těl pervičnoj matěrijej G. Posle prochožđenija zvukovogo fronta proisходит vybros nakoplennogo izbytko koncentracii etoj matěrij astral'nym tělom kletki, i sostojanije kletki vozvraščajetsja k ischodnomu. A jesli novyj front zvukovej volny prichodit do toho momenta, kogda sostojanije kletki ješčjo ně uspelo vernut'sja k ischodnomu sostojaniju?! Čto togda proisходит? A ničego neožidannogo ně proisходит, prosto zvukovej front novoj volny ně pozvoljaet kletke vernut'sja k ischodnomu sostojaniju i vynužděno uděrživajet kletku na etom kačestvennom urovně. Drugimi slovami, periodičeski povtorjajuščijesja nizkočastotnye zvuki ně tol'ko provocirujut u čeloveka opreděljonnuju emocional'nuju reakciju, no i v sostojanii navjazat' jemu eto emocional'noje sostojanije. Ně pravda li, intěresnyj effekt?! Vopros zaključajetsja v tom, kakije emocional'nye sostojanija navjazyvajutsja čeloveku protiv jego voli, často daže bez ponimanija s jego storony toho, čo jemu čo-to navjazyvajut?

Periodičeski povtorjajuščijesja nizkočastotnye zvuki v sostojanii ně tol'ko vynužděno uděrživat' kletku na opreděljennom kačestvennom urovně, no mogut vyzyvat' i častičnoje razrušenije jejo kačestvennych struktur, i evoljucionnuju blokirovku. Jesli novyj front nizkočastotnoj zvukovej volny nastigajet kletku v faze zaveršenija vozvraščenija k ischodnomu sostojaniju, to ona vnov' buděť vozvraščena v vynužděnoje sostojanije. I jesli etot process buděť povtorjat'sja s odnim i těm že periodom, astral'noje tělo kletki buděť raskačivat'sja, kak majatnik. Jestěstvenno, eto privodit k děstabilizacii kletki v celom i častičnomu razrušeniju astral'nogo těla kletki, v pervuju očered', verchněastral'nych struktur kletki, kotorye u molodjoži nachodjatsja v stadii razvitija i poetomu legko

a prichodom d'alšej má obrovský význam. Spomeňme si, že pri prichode impulzu nízkofrekvenčnej zvukovej vlny dochádza k prerozdeľovaniu prvotných hmôt a k presýteniu astrálneho i éterického tela prvotnou hmotou **G**. Po prechode zvukového impulzu nastáva vylúčenie získanej prebytočnej koncentrácie tejto hmoty astrálnym telom bunky, ktoré sa potom vracia do pôvodného stavu. Ale čo ak ďalší impulz zvukovej vlny príde práve v okamihu, keď sa bunka ešte nestihla vrátiť do pôvodného stavu?! Čo sa vtedy deje? Nenastane nič neočakávané, zvukový impulz ďalšej vlny jednoducho nedovolí bunke navrátiť sa do pôvodného stavu a tým **núti** bunku **udržiavať sa** na danej vynútenej **kvalitatívnej úrovni**. Inými slovami, periodické opakovanie sa nízkofrekvenčných zvukov nielen **popudzuje človeka k prislúchajúcej emocionálnej reakcii** ale taktiež mu **vnucuje udržiavať toto emocionálne rozpoloženie**. No nie je to zaujímavý efekt? Otázka však znie, aké emocionálne rozpoloženie sa človeku vnucuje proti jeho vôli, často dokonca bez toho, aby si vôbec uvedomoval, že mu je niečo vnucované?

Periodické opakovanie sa nízkofrekvenčných zvukov nielen vynútené udržiava bunku na príslušnej kvalitatívnej úrovni, ale taktiež môže viesť k čiastočnému rozrušeniu jej kvalitatívnych štruktúr alebo k evolučnému zablokovaniu. Pokiaľ ďalší impulz nízkofrekvenčnej zvukovej vlny zastihne bunku vo fáze ukončenia návratu späť k pôvodnému stavu, tak bude opäť nútená prinavrátiť sa k stavu vynútenému. A ak sa bude tento proces opakovať stále s rovnakou periódou, tak sa bude astrálne telo hompáľať z jednej strany na druhú ako kyvadlo. Toto prirodzene vedie k **destabilizácii bunky ako celku** a obvykle aj k **čiastočnému porušeniu astrálneho tela bunky**, počnúc **vyššie-astrálnymi štruktúrami bunky**, ktoré sa u mládeže nachádzajú ešte len v štádiu vývoja, a preto môžu

mogut byť' razrušeny podobnym processom. Takim obrazom, podsunuť v vidě primanki molodomu pokoleniju opreděljonnoho tipa muzyku, ot kotoroj poslednjaja budět lovit' «kajf», možno očen' legko i nadjožno uničtožit' jejo evoljucionnoje buduščee. Čto praktičeski i proischodit pod vlijanijem «muzyki» v vidě «rep» i «metall». I jesli eti «muzykal'nye» tčeniija vstrečajut polnuju poddžržku so storony gosudarstvennyh struktur, to stanovitsja jasno, komu eto vygodno. Gosudarstvu nužny «čjornye lošadki», kotorye ně chotjat da i ně mogut myslit'. Stodom «baranov» gorazdo legče upravljat', i oni, k tomu že, ně zadajut něželateľ'nych voprosov, na kotorye něť otveta, po toj prostoj pričině, čto oni navsegda ostajutsja «slepymi». Zvukovye volny s častotoj 6-8 Gerc, voobšče javljajutsja oružijem. Front zvukovoj volny s dannoj častotoj vyzyvajet takoje pereraspredělenije pervičnyh matěrij pri svojom prochožděni, čto vyzyvajet něobratimye processy u vysokoorganizovannyh kletok, kotorymi javljajutsja nějrony mozga. V rezul'tatě etogo vznikajet peregruzka mozga, nějrony razrušajutsja, i čelovek umirajet...

A těper' vnov' vernjomsja k evoljucionnomu razvitiju čeloveka, kogda on otpravljaetsja v «uvlekatělj'noje» putěšestvije po evoljucionnym džungljam, polnyj junošeskogo maksimalizma. V vozrastě 12-14 let čelovek načinajet narabotku verchněastral'nych struktur astral'nogo těla svojej suščnosti. A eto v pervuju očered' označajet, čto k etomu vozrastu praktičeski vse imejut tol'ko nižněastral'nyj uroven' astral'nych těl (sm. Ris.57). Vse, vně zavisimosti ot želanija, prinimajut učastije v «evoljucionnom zabege», no tol'ko něznačitělj'naja čast' startovavšich prichodit daže k promežutočnomu finišu. Evoljucionnaja narabotka verchněastral'nych struktur astral'nogo těla proischodit u každygo čeloveka po-svojemu. Odin čelovek možet imet' velikolepnyj start, no «zastřjat'» na seredině distancii. Drugoj načinajet očen' medlenno i postěpenno nabirajet evoljucionnuju skorost'. Tretij

byť podobnym procesom veľmi ľahko rozrušené. Týmto spôsobom, prostredníctvom lákania mládeže k určitému typu hudby, ktorá sa s jej pomocou snaží dosiahnuť stav „eufórie“, je veľmi ľahko a veľmi spoľahlivo možné zničiť jej evolučný potenciál do budúcnosti. Čo sa prakticky aj deje pod vplyvom „hudby“ v štýle rap, metal a pod. A pokiaľ tieto „hudobné“ smery získavajú plnú podporu zo strany štátu, tak je úplne jasné, pre koho je to celé výhodné... Štátu sú potrebné „čierne koníky“, ktoré nechcú a dokonca ani nemôžu myslieť. Stádu „baranov“ je oveľa ľahšie vládnuť, pokiaľ nekladú neželateľné otázky, pretože navždy zostávajú „slepými“. Zvukové vlny s frekvenciou 6-8 Hz sa javia ako najnebezpečnejšie. Impulz zvukovej vlny s danou frekvenciou popudzuje k takému prerozdeleniu prvotných hmôt, že vyvoláva nezvratné procesy u vysoko organizovaných bunkových štruktúr, akou sú napríklad neuróny v mozgu. V dôsledku čoho dochádza k preťaženiu mozgu. Neuróny sa narúšajú a človek umiera....

A teraz sa znovu vráťme k evolučnému rozvítiu človeka, keď sa vydáva na „napínavú“ cestu cez evolučné džungle, plný mladického maximalizmu. Vo veku 12-14 rokov človek začína vytvárať vyššie-astrálne štruktúry astrálneho tela svojej vnútornej podstaty. A to hlavne poukazuje na to, že do tohto veku sa u človeka vyskytujú len nižšie-astrálne úrovne astrálnych tiel (viď obr.57). Všetci, bez toho aby si to želali, sa zúčastňujú na „evolučnom behu“, no iba málokto z nich príde čo i len k medicieľu. Evolučná práca na vyšších-astrálnych štruktúrach astrálneho tela prebieha u každého človeka rôzne. Jeden človek môže veľkolepo vyštartovať, no zlyhať v strede cesty. Druhý môže začínať veľmi pomaly a postupne nadobudnúť evolučnú rýchlosť. Tretí môže postávať na štarte počas celého svojho života nepohnúť sa z miesta, aj keď mal

možet prostojať na startě vsju svoju žizn', ně sdvinuvšis' s mesta, chotja imel v načale otlíčnyj potěncial. Četvjortyj — voobščě «pojđjot» v protivopoložnuju storonu, otbrosiv sebja evoljucionno nazad. I vsjo eto možet proischodit', kak s mužčinoj, tak i s ženščinoj. Poetomu, kogda konkretnyj mužčina vstrečajet konkretnuju ženščinu, urovni razvitija ich suščnostěj mogut byť po otnošeniju drug k drugu v različnyh sootnošenijach. Jesli kto-nibud' iz dvoich razvit bolee, čem drugoj, govorit' o voznikovenii glubokogo čuvstva ljubvi meždu nimi prosto ně imejet smysla, vzaimootnošenija jesli i voznikajut, to nosjat ves'ma poverchnostnyj i kratkovremennyj charaktěr (sm. Ris.61).

Blizkije evoljucionnye urovni razvitija projavljajutsja u ljuděj v obščich intěresach, stremlenijach, mečtach, čto, v svoju očered', projavljaetsja vo vzaimoponimanii i vzaimnoj podděržke. Poetomu, kogda vstrečajutsja mužčina i ženščina, blizkije drug drugu duchovno, ich duši nastol'ko blizki drug drugu, nastol'ko dopolnjajut drug druga, čto meždu nimi voznikajet ljubov'. Eto stanovitsja vozmožnym, kogda na vsech urovnjach svojego razvitija oni imejut polnuju garmoniju, čto projavljaetsja v blizkich ili tožděstvennyh urovnjach mernosti každogo iz těl, obrazujuščich ich suščnosti (sm. Ris.62). Razvitije individual'nosti každogo čeloveka prodolžajetsja vsju jeho žizn', i poetomu očěn' často voznikajut situacii, kogda ljudi, byvšije očěn' blizkimi drug drugu, ispytyvavšije glubokije čuvstva, načinajut postěpenno udaljat'sja drug ot druga. Postěpennoje otčuzděníje možet dojtii, kogda u bezumno ljubivščich drug druga ljuděj ně ostajotsja nikakich svjazyvajuščich ich duchovnyh nitěj, i daže intimnaja blizost' ně prinosit ničego, krome razdraženija i nepřijazni.

Tak počemu velikoje čuvstvo ljubvi «umirajet» u odnich, isčezaja v sitě vremeni, prevraščas' v miraž, v to vremja, kak drugich vlyubljonnyh ono soprovoždajet vsju žizn', sogrevaja i

na začiatku dostatočnyj potěncial. Štvrtý může íst' opačným smerom a odsúdiť sa na evolučnú degradáciu. To všetko sa týka aj mužov aj žien úplne rovnako. Takže ak konkrétny muž stretáva konkrétnu ženu, úrovne ich vnútorných podstát môžu byť vo vzájomnom vzťahu v úplne rozdielnom pomere. Pokiaľ je jeden z nich rozvitý viac ako ten druhý, tak reč o vytvorení hlbokej lásky medzi nimi jednoducho nemá zmysel a pokiaľ tento vzťah aj vznikne, tak má iba povrchný a krátkodobý charakter (viď [obr.61](#)).

Podobné úrovne evolučného rozvitia sa u ľudí prejavujú v spoločných záujmoch, cieľoch, snoch, čo sa vlastne prejavuje v porozumení jeden druhého a vo vzájomnej podpore. Preto keď sa stretne muž a žena, ktorí sú si duchovne blízky, tak sú si ich duše natoľko blízke, nakoľko dopĺňajú jedna druhú a tak medzi nimi vzniká láska. To je možné práve vtedy, keď sa na každej úrovni svojho rozvoja nachádzajú v harmónii, čo sa prejavuje v blízkych alebo aspoň totožných úrovniach mernosti každého tela tvoriaceho ich vnútornú podstatu (viď [obr.62](#)). Rozvoj individuality každého človeka pokračuje počas celého jeho života, a preto veľmi často vznikajú situácie, keď sa ľudia, ktorí si boli dlhú dobu blízki, ktorí pociťovali hlboké pocity lásky, začnú jeden od druhého vzdáľovať. Postupné vzdáľovanie sa jeden od druhého môže viesť až do štádia, keď u šialene ľúbiacich sa ľudí neostane žiadnych zväzujúcich ich duchovných nití, a taktiež intímna blízkosť im už viac neprináša nič okrem podráždenia a nevraživosti.

Tak prečo veľkolepý pocit lásky v toku času u jedných „vymiera“, zatiaľ čo druhých zaľúbencov sprevádza po celý život, zohrievajúc každý ich prežitý deň a obohacujúc ich

osveščaja každýj prožitij děn', obogaščaja duchovno každogo? V čjom že tajna ljubvi, i počemu ona otkryvajetsja odnim i ostajotsja za sem'ju pečatjami dlja drugich? Ili možet angel něbesnyj peredajot jejo tajnu izbrannym? I jesli da, to za kakije podvigi Gospod' Bog nagraždajet sčastlivčikov?! Počemu ljubov' možet posetit' dom posledněgo bednjaka, sogrevaja i osveščaja jeho ubogoje žilišče i obojti storonoj velikolepnye dvorcy bogača, ostaviv ich cholodnymi i pustymi?! Ili, vspychnuv jarkoj zvezdoj, nězametno isparit'sja, kak utrennij tuman pod lučami voschodjaščego solnca. Gdě že sprjatana razgadka etoj tajny, ně davavšaja pokoja čeloveku so vremjon Adama i Jevy?!

Ljubov' — garmonija duš, i ona isčezajet, kogda perestajot suščestvovat' garmonija meždju suščnostjami. Garmonija isčezajet togda, kogda v rezul'tatě individual'nogo razvitija proischodjat kačestvennye izmeněnija v strukturach suščnosti. Pri etom kto-to okazyvajetsja evoljucionno vpered i drugogo, i, kak sledstvije, isčezajet cirkulacija pervičnych matėrij meždju tělami suščnostěj mužčiny i ženščiny na odnom iz urovněj (sm. Ris.63). Jesli etot process budět prodolžat'sja i dal'se, to v opreděljonnyj moment ně ostanětsja ničego obščego meždju nědavno stol' blizkimi ljud'mi. Kačestvennye otličija suščnostěj privodjat k tomu, čto ostajotsja vozmožnym tol'ko seksual'nyj kontakt, bez kakogo-libo duchovnogo jedinstva (sm. Ris.64). V silu togo, čto pri seksual'nom kontaktě proischodit energetičeskij obmen meždju partnjorami, očen' často i on (seksual'nyj kontakt) ně prinosit ničego, krome razdraženija i nepřijazni. Eto proischodit potomu, čto pri kačestvennych različijach suščnostěj, potoki, ich pronizyvajuščije, imejut kačestvennye otličija. I kogda eti potoki stanovjatsja něsovmestimymi, ob'jediněnije ich pri seksual'nom kontaktě provocirujet tol'ko otricatěl'nye emocii, tak kak oni smykajutsja na kačestvennom urovněj seksual'nogo partnjora, imejuščego boleje nizkij uroven' evoljucionnogo razvitija. I kogda

duchovne? V čom je skryté tajomstvo lásky a pročto sa jedným odkryva, zatiaľ čo pre druhých zostáva tajomstvom? Vari môže nebeský aniel prezradiť túto záhadu iba vybraným? A ak áno, tak za aké hrdinstvo Pán Boh vyberá týchto šťastlivcov?! Prečo môže láska navštíviť dom najväčšieho chudáka, zohrievajúc jeho úbohý príbytok a pritom obísť veľkolepé nádvorcia boháča, ponechajúc ich chladnými a prázdnyimi?! Vzbĺknuť jasnou hviezdou, či nebadane sa vypariť ako ranná hmla pod lúčmi vychádzajúceho slnka. Kde sa skrýva riešenie tejto záhady nedávajúc človeku pokoja od čias Adama a Evy?!

Láska – súlad duší, ktorý sa vyparí keď prestane existovať harmónia medzi vnútornými podstatami. Harmónia sa vytráca vtedy, keď je výsledkom individuálneho rozvoja kvalitatívna zmena v štruktúre vnútornej podstaty. Pritom sa jeden ocitá evolučne pred druhým a ako následok vymizne cirkulácia prvotných hmôt medzi telami vnútorných podstát muža a ženy na jednej z úrovní (vid'. [obr.63](#)). Ak tento proces pokračuje stále ďalej a ďalej, tak v jeden okamih neostane medzi nedávno blízkymi si ľuďmi už nič spoločné. Kvalitatívny rozdiel vnútorných podstát vedie k tomu, že im už ostáva iba sexuálny kontakt bez duchovnej jednoty (vid' [obr.64](#)). Vzhľadom na to, že pri sexuálnom kontakte dochádza medzi partnermi k energetickej výmene, tak veľmi často aj on (sexuálny kontakt) neprináša nič okrem podráždenia a nevraživosti. To sa deje preto, lebo pri kvalitatívnych odlišnostiach vnútorných podstát, nimi prenikajúce prúdy obsahujú kvalitatívne odlišnosti. A ak sú tieto prúdy nezlučiteľné, tak ich ďalšie prepájanie sa pri sexuálnom kontakte iba vyvoláva ďalšie negatívne emócie, ktoré sa spájajú na kvalitatívnej úrovni sexuálneho partnera majúceho oveľa nižšiu evolučnú úroveň. A pokiaľ tieto prúdy nie sú

eti potoki něsovmeštymy s kačestvennoj strukturoj drugogo, pojavljaetsja zaščitnaja otricatěl'naja emocional'naja reakcija, kotoraja dělajet něželatěl'nymi, po krajněj mere, dlja odnogo seksual'nogo partnjora, intimnye otnošenija s dannym čelovekom. Kak nepřijatnyj vkus pišči vyzyvajet u nas otvraščenije k něj, čo dajot signal čerez vkusovye receptory o soděržanii v jedě vrednych dlja našego organizma veščestv, tak i otricatěl'naja emocional'naja reakcija pri intimnoj blizosti meždú mužčinoj i ženščinoj, imejuščimi něsovmeštymy kačestva, dajot signal čerez naše podsoznanije o něsovmeštivosti kačestvennych struktur ich suščnostěj. Eto javljaetsja signalom matěri-prirody, kotoraja «bespokoitsja» o buduščich pokolenijach, o peredače im ot roditělej tol'ko položitel'nych kačestv, bez čego ljuvoj vid obrečjon na vymiranije. Jesli že pri takom něželatěl'nom seksual'nom kontaktě začatije vsjo-taki proizošlo, to voplotivšajasja suščnost' prichodit s boleje nizkogo evoljucionnogo urovnja, čem mog by byt' pri kačestvennoj garmonii meždú mužčinoj i ženščinoj, imejuščich sovmeštymy kačestva...

Davajtě poprobujem ponjat', počemu pri garmonii meždú mužčinoj i ženščinoj vznikajut nepřovtorimye čuvstva, ljubov'. Vspomnim, čo pri rasščeplenii fizičeski plotnych veščestv v kletke vysvoboždajutsja pervičnye matěrii, ich obrazujuščije, i oni načinajut cirkulirovat' meždú urovnjami kletki. Pričjom, bol'saja ich čast' rasseivajetsja v prostranstve, i tol'ko něznačitěl'naja čast' nasyščajet těla kletki, těm samym obespečivaja kletočnye žizněnnye processy na vseh urovnjach. Pri garmonii meždú mužčinoj i ženščinoj, v silu togo, čo mužskaja i ženskaja suščnosti imejut različnuju poljarnost', potoki pervičnych matěrij načinajut cirkulirovat' meždú nimi vnútri zamknutoj sistěmy, obrazovannoj suščnostjami. Različnaja poljarnost' mužskoj i ženskoj suščnostěj opreděljaetsja kačestvennymi otličijami ich

zlučitel'né s kvalitatívnuu úrovnju toho druhého, nastáva negativna obranná emocionálna reakcia, ktorá u daného človeka vyvoláva nechúť ku každému ďalšiemu intímne mu kontaktu s daným človekom. Takisto ako v nás nepríjemná chuť jedla vyvoláva odpor k danému jedlu a tým nám prostredníctvom chuťových receptorov dáva signál, že sa máme zdržať v jedení škodlivých látok pre náš organizmus, tak aj negativna emocionálna reakcia pri intímnej blízkosti medzi mužom a ženou, majúcich nezlučitel'né vlastnosti, im prostredníctvom podvedomia dáva signál o nezlučitel'ných kvalitatívnych štruktúrach ich vnútorných podstat. To sa javí ako signál matky-prirody, ktorá sa „znepokojuje“ o budúce pokolenia, o predanie im iba pozitívnych vlastností, bez čoho je akýkoľvek druh odsúdený na vyhynutie. Ak pri takomto nepríjemnom sexuálnom styku prebehlo počatie, tak prichádzajúca vnútorná podstata dieťaťa prichádza z ovej, oveľa nižšej evolučnej úrovne, ako by sa mohlo stať pri kvalitatívnej harmónii medzi mužom a ženou, majúcich zlučitel'né vlastnosti...

Pokúsme sa pochopiť, prečo pri harmónii medzi mužom a ženou vzniká nepochopitel'ný pocit, láska. Spomeňme si, že pri delení fyzicky pevných látok sa v bunke uvoľňujú prvotné hmoty, ktoré ju tvoria a tak začínajú cirkulovať medzi rôznymi úrovňami bunky. Pritom sa ich väčšia časť rozpráchni do priestoru a iba veľmi malá časť pritom nasycuje telá bunky a tým zabezpečuje všetky životné procesy v bunke na všetkých úrovniach. Pri harmónii medzi mužom a ženou, vzhľadom na rozdielnu polaritu medzi mužskou a ženskou vnútornou podstatou, začínajú prúdy prvotných hmôt cirkulovať medzi nimi vo vnútri uzavretého systému, vytvoreného danou vnútornou podstatou. Rozdielna polarita mužskej a ženskej vnútornej podstaty sa vyznačuje v kvalitatívnych rozdieloch

struktur. Eti kačestvennye otličija projavljajutsja v tom, čto u mužskoj suščnosti potoki pervičnych matěrij dvižutsja ot kopčika k golove, v to vremja kak u ženskoj suščnosti dviženije proischodit ot golovy k kopčiku. Na atomnom urovně nabljudajutsja podobnye processy, kogda elektrony, imejuščije različnye spiny, položitel'nyj i otricatěl'nyj (čto takže projavljaetsja vo vstrečnom dviženii pervičnych matěrij), sozdajut elektronnye pary, kotorye predstavljajut soboj ustojčivye sistěmy. Elektronnye pary — supružeskije pary — toždeštvennye javlenija, otažajuščije sostojanije garmonii na raznyh evoljucionnyh urovnjach razvitija matěrii...

Vstrečnoje dviženije pervičnych matěrij v mužskoj i ženskoj suščnostjach opreděljaetsja različnym vlijanijem na uroven' mernosti okružajuščego ich prostranstva. Mužskaja suščnost', pri svojom evoljucionnom razvitii, kak by «prodavlivajet» mernost' okružajuščego prostranstva, v to vremja, kak ženskaja suščnost' pri svojom razvitii kak by «zapolnjaet» prostranstvennuju něodnorodnost' iznutri (sm. Ris.65). Pri naličii polnoj garmonii meždu mužčinoj i ženščinoj, potoki pervičnych matěrij, prošedšije čerez struktury mužskoj suščnosti, protěkajut krome etogo i čerez struktury ženskoj suščnosti, sozdavaja dopolnitěl'noje nasyščenie těl ženskoj suščnosti. I sootvetstvenno, potoki matěrij, prošedšije čerez struktury ženskoj suščnosti, dopolnitěl'no nasyščajut těla mužskoj suščnosti. Takim obrazom, pri garmonii meždu mužčinoj i ženščinoj, nazyvajemoj ljubov'ju, oba polučajut dopolnitěl'nyj potěncial ot drugogo, i, krome etogo, proischodit obmen kačestvami meždu mužskoj i ženskoj suščnostjami, bez čego evoljucionnoje razvitije každygo něvozmožno. Dlja togo, čtoby podnjat'sja na sledujuščuju evoljucionnuju stupen'ku, něobchodimo imet' kačestva, kak mužskogo, tak i ženskogo načal, čto i proischodit pri intimnoj blizosti ljubjaščich drug druga i nosit nazvanije beloju tantry. Belaja tantra vozmožna tol'ko meždu

ich štruktúr. Tieto kvalitatívne rozdiely sa prejavujú v tom, že prúdy prvotných hmôt mužskej vnútornej podstaty sa pohybujú **od končekov ku hlave**, zatiaľ čo u ženskej vnútornej podstaty pohyb prebieha **od hlavy ku končekom**. Na atómovej úrovni prebiehajú podobné procesy, keďže elektróny, majúce odlišný spin, kladný alebo záporný (čo sa prejavuje v protismernom pohybe prvotných hmôt), tvoria **elektrónové páry**, ktoré predstavujú stabilné systémy. Elektrónové páry – manželské páry – totožný jav, **odrážajúci harmonický stav na rôznych evolučných úrovniach rozvoja hmoty**....

Protismerný pohyb prvotných hmôt v mužskej a ženskej vnútornej podstate sa vyznačuje rôznym vplyvom na úroveň mernosti okolitého priestoru. Mužská vnútorná podstata, pri svojom evolučnom rozvoji akoby „preliačovala“ mernosť okolitého priestoru, zatiaľ čo ženská vnútorná podstata pri svojom rozvoji akoby „zapĺňala“ rôznorodosť priestoru zvnútra (vid'. [Pnc.65](#)). Pri nastolení plnej rovnováhy medzi mužom a ženou prúdy prvotných hmôt pretekajúce cez štruktúry mužskej vnútornej podstaty, pretekajú okrem toho aj cez ženskú vnútornú podstatu a tým navyše nasycujú telo jej vnútornej podstaty. A naopak, prúdy hmôt, pretekajúce cez štruktúry ženskej vnútornej podstaty, navyše nasycujú telo mužskej vnútornej podstaty. Týmto spôsobom, pri harmónii medzi mužom a ženou, nazývanou láska, obidvaja získavajú doplniteľný potenciál od druhého a okrem toho, nastáva taktiež aj výmena vlastností medzi mužskou a ženskou vnútornou podstatou, bez čoho by evolučný vývoj vôbec nebol možným. Nato, aby sme sa posunuli na ďalší stupeň evolúcie je potrebné disponovať kvalitami mužského aj ženského počiatku, ktoré vlastne získavame pri intímnej blízkosti ľúbiacich sa, čo nesie názov **biela tantra**. **Biela tantra je možná iba ak medzi**

dvumja, kogda meždu mužčinoj i ženščinoj suščestvujet polnaja garmonija i vzajmnaja ljubov'. Poetomu takoje javlenije dovol'no redkoje, tak kak daleko ně každyu udajotsja najti svoju «polovinku», da mnogije i ně starajutsja iskat' takovuju, sleduju pogovorke «sinica v ruke lučše žuravlja v něbe». Němnogije rešajutsja ždat' ili iskat' svoju sužennuju ili sužennoho za triděvjat' zemel', v triděvjatom gosudarstve i projti čerez ogon', vodu i mednye trubny...

Pri ljubom seksual'nom kontaktě, proischodit vzaimoobmen potěncialami i kačestvami meždu mužčinoj i ženščinoj. Pri etom vozmožny někol'ko variantov podobnogo vzaimoobmena. Každyj čelovek, nězavisimo ot togo mužčina on ili ženščina, imejet potěncial, kotoryj sozdajotsja organizmom v tēčenije sutok J_0 , kak rezul'tat rassčeplenija organičeskich i něorganičeskich molekul v kletkach. Pričjom, etot potěncial zavisit i ot fizičeskogo, i ot emocional'nogo sostojanija čeloveka, i něodinakov u odnogo i togo že čeloveka v tēčenije jeho žizni. S vozrastom etot potěncial umen'sajetsja². Vlijajut na etot potěncial i bioritmy organizma čeloveka. Organizm zdorovogo čeloveka vseгда sozdajot potěncial J_0 s někotorym zapasom, kotoryj ispol'zujetsja čelovekom v ekstremal'nych uslovijach. Suščestvujet minimal'nyj potěncial J_1 , něobchodimyj dlja normal'nogo, polnocennogo funkcionirovanija organizma. Poetomu, kogda vo vremja intimnoj blizosti proischodit vzaimoobmen kačestvami, každyj partnjor otdajot čast' svojego potěnciala J_2 i polučajet vzamen čast' potěnciala partnjora J_3 (sm. Ris.66 i Ris.67). Očen' važnym javljaetsja sootnošenije togo, kakuju čast' potěnciala J_0 každyj iz partnjorov otdajot drugomu i skol'ko polučajet vzamen. Pri ljubom vzaimoobmeně eněrgijej kto-to iz partnjorov otdajot bol'se, čem polučajet, i v etom nět ničego strašnogo i plochogo, jesli potěrja eněrgii ně prevyšajet veličiny:

mužom a ženou existuje plná harmónia i vzájomná láska. Preto je tento jav vidiet' iba zriedkavo, keďže nie každému sa podarí nájsť svoju „polovičku“, a mnohí sa ju ani len nesnažia hľadať, riadiac sa heslom „lepší vrabec v hrsti ako holub na streche.“ Iba málokto sa rozhodne čakať alebo hľadať svoju súdenú alebo súdeného za **tridevjať zemami, v tridevjatich krajinách (*tridevjať – 27, slovenský ekvivalent za siedmimi horami, za siedmimi dolami)** a pritom prekonať všetky prekážky...

Pri ľubovoľnom sexuálnom styku dochádza k výmene potenciálu a vlastností medzi mužom a ženou. Pritom existuje niekoľko možností tejto výmeny. Každý človek, nezáleží na tom, či je to muž alebo žena, má potenciál, ktorý organizmus nadobudne v čase J_0 ako výsledok štiepenia organických i neorganických molekúl v bunkách. Pričom tento potenciál závisí od fyzického, emocionálneho rozpoloženia človeka a u každého človeka sa mení počas celého jeho života. S dospievaním sa tento potenciál znižuje. (podr. Poslední apel lidstvu, 2.kapitola) Vplývajú na to taktiež aj biorytmy organizmu daného človeka. Organizmus zdravého človeka neustále vytvára potenciál J_0 s určitou rezervou, ktorú využíva v extrémnych podmienkach. Existuje minimálny potenciál J_1 , potrebný na normálne, plnohodnotné fungovanie organizmu. Preto, keď v čase intímnej blízkosti prebieha výmena vlastností, každý partner dáva časť svojho potenciálu J_2 a zároveň získava potenciál partnera J_3 (viď [obr.66](#) a [obr.67](#)). Veľmi vážnym je to, koľko potenciálu z pôvodného potenciálu J_0 partner odovzdáva a koľko pritom získava. Pri hociktorej výmene energie jeden z partnerov dáva viac ako získava, no v tom nie je nič zlého, pokiaľ stratená energia neprevyšuje veľkosť:

$$\Delta J \leq J_0 - J_1 \quad (1)$$

Probléma pojavljaetsja togda, kogda odin iz partnerov vo vremja intimnoj blizosti terjat bol'se, čem imejuščijsja izbytok (sm. Ris.68 i Ris.69):

$$\Delta J > J_0 - J_1 \quad (2)$$

V etom slučaje imejet mesto seksual'nyj vampirizm, kotoryj možet nosit' epizodičeskij charakter, svjazannyj s tjem, čto odin iz partnerov vremenno istoščjon v rezul'tatě bolezni ili něrvnogo stressa i prekraščajetsja s vosstanovlenijem normal'nogo sostojanija. Pri etom ně proischodit kakogo-libo ser'joznogo povrežděnija sostojanija zdorov'ja seksual'nogo partnera, kak ně vredit donorskaja sdača krvi. Soveršenno drugaja situacija, kogda seksual'nyj vampirizm nosit postojannyj charakter. V etom slučaje seksual'nyj donor polučajet fizičeskoje istoščenije, kotoroje očen' často provocirujet razvitije raznyh boleznej i v někotoryh slučajach možet poslužit' pričinoj smerti. Seksual'nymi vampiromi mogut byt' kak ženščiny, tak i mužčiny. Seksual'nyj vampirizm možet nosit' charakter kak soznatěl'nogo, tak i něsoznannogo dějstvija. V slučaje soznatěl'nogo seksual'nogo vampirizma imejet mesto čjornaja tantra. Čjornaja tantra osnovana na otkaçke žizněnnoj sily u seksual'nogo partnera posredstvom special'nogo kodirovanija posledněgo vo vremja sveršenija seksual'nogo kontakta, kogda čelovek maksimal'no otkryt. Pričjom, dostatočno odnogo kodirovanija, čtoby žizněnnaja sila ot donora něpreryvno postupala k seksual'nomu vampiru, vně zavisimosti ot togo, imejut mesto posledujuščije seksual'nye kontakty ili nět i na kakom rasstojanii drug ot druga oni nachodjatsja.

Obyčno sozdajotsja tantričeskaja piramida na osnove podobnogo kodirovanija. Tantričeskij lidě propagandirujet svojim žertvam principy svobodnoj ljubvi i obučajet svoich «približjonnych» sposobam podobnogo kodirovanija. Kak sledstvije, uže «približjonnye» podključajut k tantričeskomu

$$\Delta J \leq J_0 - J_1 \quad (1)$$

Problém nastáva až vtedy, keď jeden z partnerov v čase intímnej blízkości stráca viac ako prebytok, ktorý má k dispozícii (viď [obr.68](#) a [obr.69](#)):

$$\Delta J > J_0 - J_1 \quad (2)$$

V tomto prípade dochádza k **sexuálnemu upírstvu**, ktoré môže mať príležitostný charakter, v prípade, že jeden z partnerov je dočasne energeticky vyčerpaný v dôsledku choroby alebo nervového stresu, a preto sa mu samému nedarí vrátiť do normálneho rozpoloženia. Pritom však nedochádza k žiadnym vážnym poškodeniam zdravia sexuálneho partnera, tak ako pri darovaní krvi. No ale v prípade, že sexuálne upírstvo nadobudne opakovaný charakter, sexuálny **donátor (donor, darca)** fyzicky slabne, čo často vedie k rozvoju rôznych chorôb a v niektorých prípadoch vedie dokonca aj k smrti. Sexuálnymi upírmí môžu byť rovnako **ženy aj muži**. **Sexuálne upírstvo** môže byť **vedomé**, ale taktiež aj **nevedomé**. Pokiaľ ide o **vedomé využívanie sexuálneho upírstva**, tak môžeme hovoriť o **čiernej tantr**e. Čierna tantra je založená na odoberaní životnej sily u sexuálneho partnera cez špeciálne kódovanie pri dovŕšení sexuálneho styku, teda v čase, keď je človek maximálne prístupný (otvorený). Pričom stačí čo i len jedno kódovanie na to, aby životná energia od donora neprestajne postupovala k sexuálnemu upírovi, pričom vôbec nezáleží na tom, či mal partner ďalšie sexuálne kontakty alebo v akej vzdialenosti sa jeden od druhého nachádzajú.

Vo väčšine prípadov sa vybuduje tantrická pyramída na základe takéhoto kódovania. Tantrický líder propaguje svojim obetiam princípy voľného sexu a vyučuje svojich „blízkyh“ k spôsobom podobného kódovania. Ako následok už jeho „blízkyh“ získavajú do tantrického „bratstva“ nových

«bratstvu» nových poborníkov svobodnoj ljubvi i obučajut ich tomu že. Količestvo podključonnych k tantričeskoj piramidě rastjot v geometričeskoj progressii, i sozdajotsja svojeobraznaja ijerarchija, v kotoroj žizněnnaja sila akkumulirujetsja na každom urovně i postupajet na sledujuščij. V rezul'tatě, tantričeskij liděš sobirajet ogromnyj potěncial žizněnnoj sily. Obyčno, etot potěncial ispol'zujut dlja upravlenija massami ljuděš v těch ili inych celjach, posredstvom vozdejštvija na poveděnije čerez podsoznanije. Čjornaja tantra, kak instrument nakoplenija potěnciala dlja posledujuščego vlijanija na poveděnije mass, ispol'zujetsja ljud'mi na protjaženii vsej istorii čelovečestva, ot glubokoj drevnosti do nastojaščego vremeni. Tantričeskije obrjady, dlja osuščestvlenija kotorych voždj plemjon vvodili sootvetstvujuščije obyčaj i tradicii, osobenno široko byli rasprostraněny na načal'nych fazach razvitija civilizacii. Soglasno im, vožd' imel oficial'noje pravo na seksual'nyj kontakt so vsemi ženščinami, prinadležaščimi podkontrol'nomu jemu plemeni. I eto ob'jasnjaetsja ně tol'ko razvratnymi naklonnostjami vožděš, no i jedinstvennoj vozmožnost'ju dlja nich uděrživat' v podčiněnii vsech mužčjn plemeni.

Dělo v tom, čto každaja ženščina posle seksual'nogo kontakta s voždjom stanovilas' ženoi ili seksual'nym partnjorom odnogo ili něskol'kich mužčjn plemeni. V rezul'tatě vožd' sobiral potěncial, něobchodimyj jemu dlja uděržanija svojej vlasti nad svoimi soplemennikami. Pričjom, čto osobenno intěresno, imenno tantričeskije obrjady na primitivnoj stadii razvitija civilizacii pozvoljali voždjam upravljat' svoim plemeněš, bez čego samo plemja ně smoglo by vyžit' i sochranit'sja v mežplemennyh styčkach i vojnach. V etoj bor'be vyživalo to plemja, vo glave kotorogo stoyal sil'nyj liděš, umejuščij ob'jedinit' vsech soplemennikov v jedinij organizm, vvesti vsjo plemja v sostojanije nadorganizma³. Jesli voždju udavalos' vvesti vsjo

nadšencov vol'něho sexu a aj ich priučajú k takémuto kódovaniju. Počet príslušníkov k tantrickej pyramide rastie v geometrickej postupnosti a vytvára sa v nej vlastná hierarchia, v ktorej sa životná sila akumuluje na každej úrovni a stále postupuje vyššie a vyššie. Tento potenciál sa väčšinou využíva na ovládanie masi ľudí za určitým cieľom, prostredníctvom pôsobenia na správanie cez podvedomie. Čierna tantra ako prostriedok na nahromadenie potenciálu na ďalšie použitie ku ovplyvňovaniu masami sa používa v priebehu celej histórie ľudstva, od úplne starodávnych časov až do dnešného dňa. Tantrické obrady u kmeňov, v ktorých náčelník zavádzal podobné zvyklosti a tradície, boli rozšírené po všetkých kútoch sveta v začiatočných fázach civilizácie. V ich kruhoch mal vodca vždy oficiálne právo na prvý sexuálny kontakt so všetkými ženami, patriacimi do rodu jemukontrolovaného kmeňa. A to sa objasňuje nielen ako nemravná chuťka kmeňových vodcov, no ale aj ako jediný možný spôsob udržať všetkých mužov a všetky ženy v podriadení.

Ide o to, že sa každá žena po sexuálnom kontakte s náčelníkom stala ženou alebo sexuálnou partnerkou jedného alebo viacerých ďalších mužov z daného kmeňa. Výsledkom bolo, že náčelník získaval potenciál potrebný na udržanie si moci nad svojimi súkmeňovcami. Mimoriadne zaujímavým je fakt, že práve tieto tantrické obrady v primitívnom štádiu rozvoja civilizácie umožňovali náčelníkom ovládať svoj kmeň, bez čoho by kmeň nebol schopný prežiť a zachrániť sa v medzikmeňových zrážkach a vojnách. V týchto súbojoch prežívali tie kmene, na ktorých čele stál silný vodca, schopný zjednotiť svoj kmeň v jediný organizmus a voviesť ho do stavu nadorganizmu (podr. Poslední apel lidstvu, 3.kapitola). Ak sa

plemja v sostojanije nadorganizma, prevratit' tolpu v organizovannuju sistemu, v nej kazdyj voin srazalsja v interesach vsego plemeni, poroju zertvuja svojej zizn'ju. Eto vozmožno tol'ko v slucaje polnogo podavlenija instinkta samosochranenija, kotoryj javljaetsja odnim iz mošcnejšich instinktov u vsech živych organizmov, vključaja človeka. Na soznateľ'noje podavlenije instinkta samosochranenija sposobny ljudi s vysokim urovnem moral'nogo i duhovnogo razvitija, kotorych, k sožaleniju, očen' malo. Dlja vsech ostal'nych podavlenije instinkta samosochranenija projavljaetsja tol'ko v sostojanii nadorganizma. Voždjom plemeni stanovilsja tot, kto obladal dostatočnym potencíalom dlja sozdanija kačestvennogo sostojanija nadorganizma dlja svoich soplemennikov.

Daleko ně často vstrečajutsja ljudi, imejuščije sobstvennyj potencíal, dostatočnyj dlja realizacii sostojanija nadorganizma u svoich soplemennikov. Poetomu izobretalis' različnye sposoby dlja nakoplenija něobchodimogo potencíala. Odnim iz takich sposobov i javljaetsja čjornaja tantra. Čjornaja tantra javljalas' ně tol'ko sredstvom, pozvoljajuščim nakopit' něobchodimyj potencíal, no i otkryvala liděru, stojaščemu vo glave tantričeskoj piramidy, vozmožnost' značitělno sil'něje vlijat' na svoich soplemennikov. Tantričeskije obrjady v svojom pervozdannom vidě sochranjalis' dovol'no dolgo sredi mnogich narodov i byli izvestny, kak pravo pervoj bračnoj noči, kogda gospodin imel oficial'noje pravo na seksual'nyj kontakt so vsemi novobračnymi svoich vassalov, takim obrazom, podčinjaja ich svojemu kontrolju. Tak čto, dikij po svojej suti obyčaj imel pod soboj real'nuju něobchodimost'. Na načal'nych fazach razvitija civilizacii v postojannyh styčkach vyživali tě plemena, u kotorych sozdavalis' moščnye tantričeskije piramidy. Sil'nye liděry, imejuščije moščnyj sobstvennyj potencíal, pojavljalis' vremja ot vremeni, a tantričeskije piramidy rabotali vsegda, vně zavisimosti ot ličnosti togo ili inogo voždja.

náčelníkovi darilo voviest' svoj kmeň do stavu nadorganizmu, prevrátit' skupinu v jednotné organizované vojsko, v ktorom každý vojak bojoval za záujmy celého kmeňa, pre ktoré bol ochotný položiť svoj život. A to je možné iba pri vzburdení inštinktu prežitia (celého kmeňa, nie iba daného jedinca), ktorý je jedným z najmocnejších inštinktov u všetkých živých organizmov, vrátane človeka. Vedome dokážu tento inštinkt vzbudiť iba ľudia s veľmi vysokou úrovňou morálneho a duchovného rozvoja, ktorých je bohužiaľ veľmi málo. U všetkých ostatných sa inštinkt prežitia objaví **len v stave nadorganizmu**. Náčelníkom kmeňa sa stal ten, ktorý **disponoval dostatočným potenciálom** na vytvorenie **kvalitného stavu nadorganizmu** zo svojich súkmeňovcov.

Nie veľmi často sa stretávajú ľudia majúci dostatočný osobný potenciál na to, aby dokázali vytvoriť stav nadorganizmu zo svojich súkmeňovcov. Preto sa vytvorili rôzne spôsoby na získanie potrebného potenciálu. Jedným z týchto spôsobov je **čierna tantra**. Čierna tantra sa nejaví iba ako prostriedok umožňujúci nadobudnúť potrebný potenciál, no taktiež umožňuje vodcovi stojacemu na vrchole tantrickej pyramídy znateľne vplývať na všetkých svojich súkmeňovcov. Tantrické obrady boli vo svojom prvotnom štádiu verejne schvaľované medzi mnohými národmi a taktiež boli známe pod názvom, právo prvej noc, keď mal pán oficiálne právo na sexuálny kontakt so všetkými nevestami svojich podriadených a takýmto spôsobom získaval nad nimi kontrolu. Tento „divý“ zvyk bol v skutočnosti vlastne nevyhnutnosťou. Na začiatkových fázach vývoja civilizácie v pravidelných zrážkach prežívali tie kmene, u ktorých bola vytvorená silná tantrická pyramída. Silný vodcovia, majúci silný osobný potenciál, sa objavovali iba z času na čas, zatiaľ čo tantrické pyramídy pracovali vždy a pri tom vôbec nezáležalo od

Chotělos' by obratit' vniimanije na tot fakt, čto tantričeskij sposob organizacii soobščestv nabljudajetsja praktičeski u vsech stadnych životnyh, k klassu kotorych prinadležit i čelovek. Poetomu i čelovek na načal'noj faze svojego evoljucionnogo razvitija podčinjalsja mogućim instinktam dikoj prirody. Takim obrazom, tantričeskije obrjady byli něizbežny na načal'nyh etapach civilizacii i pozvoljali plemenam sochranit'sja. Po mere razvitija civilizacii pojavljalis' i razvivalis' duchovnye načala u čeloveka i, kak sledstvije, pojavljalis' novye sposoby upravlenija soznaniem mass, roždalis' religii, podčinjajuščije i ob'jedinjajuščije ljuděj na duchovnoj osnove. Pričjom, pervobytnye sposoby, takije, kak čjornaja tantra, ně isčezali, a vidoizmenjalis', v zavisimosti ot situacii. Něobchodimost' primeněnija novych sposobov i metodov kontrolja soznanija mass ob'jasnjaetsja imenno pojavlenijem i razvitijem duchovnogo načala čeloveka. S razvitijem sem'i i sobstvennosti, tantričeskije obrjady vstrečali vsjo bol'seje i bol'seje nepřijatije so storony ljuděj plemeni, chotja u někotorych plemjon Afriki i Južnoj Ameriki, u celogo rjada ostrovných plemjon, kotorye dolgoje vremja byli za predělami vlijanija obščej volny evoljucionnogo razvitija, oni sochranilis' do segodnjašněgo dnja. Vsjo vozrastajuščije nepřijatije massami tantričeskich obrjadov sdělalo něizbežnym pojavlenije i razvitije religij. Novoje prichodit na mesto staromu, ustarevšemu. Tantričeskije obrjady, kotorye procvetali počti tridcat' tysjač let, uže ně sootvetstvovali realijam dějstvitělnosti, konkretnomu evoljucionnomu etapu razvitija čelovečeskoj civilizacii. Poetomu primerno dēsjat'-dvenadcat' tysjač let nazad nastala Era Religij.

Eto ně označajet, čto religii v toj ili inoj forme ně suščestvovali ran'se. Eto označajet, čto v pervobytnoobščinnuju epochu čelovečestvo imelo druguju kačestvennuju stupen' evoljucionnogo

osobnosti daněho vodcu.

Mali by sme obrátit' svoju pozornost' na fakt, že tantrický spôsob usporiadania spoločnstiev sa prakticky vytvára u všetkých živých bytostí, kam samozrejme patrí aj človek. Preto sa aj človek v prvotnej fáze svojho evolučného vývoja riadil silným inštinktom „divej“ prírody. Tantrické obrady boli **nevyhnutnými** v prvotných etapách civilizácie, pretože pomáhali kmeňom prežiť. So stupňom rozvinutia civilizácie sa začali objavovať a rozvíjať duchovné počiatky človeka a ako následok sa objavili nové spôsoby ako kontrolovať masy, vznikali náboženstvá, podraďovali si a spájali ľudí na duchovnom základe. Pričom prvotné spôsoby, ako napríklad čierna tantra, nevymizli, ale pozmenili sa v závislosti od situácie. Nevyhnutnosť zavedenia nových spôsobov a metód kontroly vedomia nás záviselo od objavenia sa a rozvoja duchovných počiatkov človeka. S rozvojom rodín a rodinným vlastníctvom, tantrické obrady čoraz častejšie narážali na čím ďalej tým väčší odpor zo strany ľudí. Aj keď u niektorých kmeňov Afriky a Južnej Ameriky a u väčšiny ostrovných kmeňov, ktoré boli dlhú dobu mimo vplyvu vlny evolučného rozvoja, sa tantrické obrady zachovali do dnešného dňa. Narastajúci odpor voči tantrickým obradom potvrdzoval **nevyhnutnosť objavenia sa a rozvoja náboženstiev**. Nový spôsob nahradil ten starý, upadajúci. Tantrické obrady, ktoré prosperovali skoro tridsaťtisíc rokov už nenaplnili potreby doby - danej evolučnej etapy vývoja ľudskej civilizácie. Preto približne pred dvadsiatimi až dvanástimi tisícmi rokov nastúpila **Éra Náboženstiev**.

To však neznamená, že náboženstvá pred tým vôbec neexistovali. To znamená, že ľudstvo malo v prvobytnej spoločenskej epoche inú kvalitatívnu úroveň evolučného

rozvoja i, sootvetstvenno, principami samoregulirovanija javljalis' tol'ko te, kotorye nachodilis' v garmonii s dannoj fazoj. Zarodyši religij ždali svojego zvezdnogo časa, i kogda etot čas nastupil, vykristallizovali' očen' bystro i perenjali estafetu na očerednom vitke evoljucionnogo razvitija čelovečstva. Pojavlenije religii něizbežno i něobchodimo na opredeljonnom etape razvitija razumnogo obščestva. Vopros tol'ko v tom — kakuju estafetu u predšestvujuščej sistěmy obščestvennoj organizacii perenjala religija?!

Vspomnim, čto tantričeskaja sistěma vznikla, kak něobchodimost', pozvoljajuščaja voždju sobirat' něobchodimyj potěncial dlja osuščestvlenija kontrolja nad plemeněm i okazyvat' vlijanije, něobchodimoje dlja vveděnija plemeni v sostojanije nadorganizma, bez kotorogo plemja bylo ně v sostojanii vyžit' v kritičeskich situacijach. Poetomu religioznaja sistěma, zamenivšaja tantričeskiju, vypolnjaet analogičnuju rol' — sbora potěnciala, něobchodimogo dlja osuščestvlenija kontrolja nad soznaniem naroda i vvoda posledněgo v sostojanije nadorganizma v kritičeskije momenty istorii. Poetomu religija na opredeljonnom etape razvitija čelovečskoj civilizacii imejet ob'jedinjajuščuju rol' dlja každogo naroda i dajot vozmožnost' i šans na vyživanije v bor'be za mesto pod solncem.

Kakim obrazom religija vypolnjaet svoju rol' v bor'be za vyživanije konkretnogo naroda ili plemeni?!

V slučaje tantričeskoj piramidy, kodirovanije vo vremja seksual'nogo kontakta sozdavalo vozmožnost' dlja nakoplenija liděrom něobchodimogo potěnciala, obespečivajuščego vozmožnost' kontrolja i upravlenija na plemennom urovně, bez čego plemja ně imelo šansa sochranit'sja. Pri etom sledujet obratit' vnimanije na to, čto čislennost' každogo konkretnogo plemeni v bol'sinstve slučajej ně dostigala bol'sich veličin. I etot fakt pozvoljal voždju plemeni, pri opredeljonnom urovně žestokosti i

rozvoja, a nasledovne princípom samoregulácie sa javili iba tie, ktoré sa nachádzali v harmónii s danou fázou. Zárodky náboženstiev čakali na svoj čas, keď tento čas prišiel, veľmi rýchlo sa sformovali a prevzali štafetu na nasledujúcom stupni evolučného vývoja ľudstva. Výskyt náboženstiev je na určitej etape rozvoja rozumnej spoločnosti **nezvratný a nevyhnutný**. Otázka znie akú štafetu prebralo náboženstvo od predchádzajúceho systému organizácie spoločnosti?!

Spomeňme si, že **tantrický systém** vznikol ako **nevyhnutnosť**, ktorá umožnila vodcovi nazbierať **potrebný potenciál** na **nadobudnutie kontroly** nad kmeňom a **preukázanie vplyvu**, nevyhnutného na vovedenie kmeňa do stavu **nadorganizmu**, bez ktorého kmeň **nebol schopný prežiť v kritických situáciách**. Preto systém náboženstiev nahrádzajúci tantrický systém mal podobnú úlohu – zozbierať potenciál, potrebný na získanie **kontroly nad vedomím národa a viesť ho do stavu nadorganizmu v kritických momentoch histórie**. Preto malo náboženstvo na danej úrovni evolučného rozvoja ľudskej civilizácie **zjednocujúcu úlohu** v každom národe a tým dávajúc im **možnosť, ale i šancu na prežitie** v boji o svoje miesto na slnku.

Akým spôsobom splňa náboženstvo svoju úlohu v boji o prežitie konkrétneho národa alebo kmeňa?!

V prípade tantrickej pyramídy – kódovanie v čase sexuálneho styku, sa vodcom poskytovala možnosť nadobudnúť potrebný potenciál, ktorý im zabezpečoval kontrolu i ovládanie na kmeňovej úrovni, bez čoho by dané spoločenstvá nemohli prežiť. Pritom je potrebné obrátiť svoju pozornosť na to, že početnosť každého konkrétneho kmeňa vo väčšine prípadov nedosahovala veľkých rozmerov. A to dávalo náčelníkovi kmeňa možnosť, pri určitej miere tvrdosti

agresivnosti, sozdat' něobchodimuju tantričeskiju piramidu. Po mere razvitija čelovečeskoj civilizacii, rodstvennye plemena ob'jednjalis' v narody, čislennoť kotorych stremitel'no vozrastala, i tantričeskij sposob osuščestvlenija psi-kontrolja nad soplemennikami dlja liděrov stanovilsja praktičeski nepřijemlemym. Vožd' mog primenjat' jeho tol'ko v svojom okruženii, čto pozvoljalo jemu uděrživat' v podčinenii svoich bližajšich spodvižnikov, bez kotorych upravlenije massami stanovilos' prosto něvozmožnym, no kotorye, pri ljuboj vozmožnosti, byli ně proč' zanjat' jeho mesto. Poetomu izobretěnije novogo sposoba psi-kontrolja stanovilos' žizněno něobchodimym. Plemena, kotorye ně smogli najti novyj sposob psi-kontrolja mass, byli ili polnost'ju uničtoženy ili rastvorilis' v drugich. Psi-kontrol', javljajas' otricatěl'nym po svojej suti javlenijem v normal'nych uslovijach žizni čelovečeskoj populjacii, v kritičeskije momenty stanovilsja něizbežnym i jedinstvennym sposobom, pozvoljajuščim sohranit' bol'suju čast' etoj populjacii.

Etot fenomen pozitivnosti v ekstremal'nych situacijach, pri principial'noj něgativnosti samogo javlenija psi-kontrolja, projavljaetsja tol'ko na načal'nych etapach razvitija civilizacii. Etot paradoks ob'jasnjaetsja očen' prosto. Nizkij uroven' razvitija individual'nogo soznanija každogo čeloveka ně pozvoljaet vidět' obščestvennoj něobchodimosti: instinkt samosochraněnija okazyvajetsja sil'něje slabogo golosa razuma. V itoge každyj, dumaja tol'ko o svojom spasenii, dělajet něizbežnym sobstvennuju gibel' i gibel' svoich soplemennikov. Pri nizkom urovně duchovnogo razvitija čelovek ně možet da i ně želajet ponjat', počemu dlja spasenija vseh ostal'nych imenno on, a ně kto-nibud' drugoj dolžen žertvovat' svojej žizn'ju ili, v lučšem slučaje, riskovat' jeju. A eto označajet tol'ko odno — gibel' vseh. Daže jesli konkretnyj čelovek i vyživet v konkretnoj kritičeskoj situacii, on vsjo ravno obrečjon na gibel' pri svojom protivostojanii dikoj

a agresivity, vybudovat' nevyhnutnú tantrickú pyramídu. Spolu s rozvitím ľudskej civilizácie sa však rodové kmene spájali v národy, ktorých početnosť rapídne stúpala a tým pádom sa tantrický spôsob udržovania psi-kontroly nad súkmeňovcami pre vodcov stával prakticky neprijateľným. Vodca ho mohol využívať iba vo svojom okolí, čo mu povol'ovalo udržovať v podriadení iba svojich najbližších spolupracovníkov (nižší tantrickí vodcovia), bez ktorých by riadenie más nebolo možným, no ktorí by sa nesnažili hneď pri prvej príležitosti zaujať jeho miesto. Práve z tohto dôvodu sa vytvorenie nového spôsobu psi-kontroly stalo nevyhnutnosťou. Kmene, ktoré neboli schopné vytvoriť nový spôsob na psi-kontrolu más, boli buď úplne zničené, alebo úplne splynuli s inými. Psi-kontrola sa javila ako negatívum v normálnych životných podmienkach ľudskej populácie, no v kritických situáciách to bol jediný možný spôsob ako zachrániť väčšiu časť populácie.

Tento fenomén pozitivneho vplyvu iba v extrémnych situáciách, pri principiálnom negatívnom vplyve psi-kontroly, sa prejavuje iba **v počiatočných etapách rozvoja civilizácie**. Tento paradox sa dá objasniť veľmi ľahko. Nízka úroveň rozvoja individuálneho vedomia každého človeka mu neumožňuje vidieť potreby celého spoločenstva: inštinkt prežitia je iba slabým hlasom rozumu. Koniec koncov, každý myslí iba na záchranu samého seba a tým zapríčiňuje smrť svojich súkmeňovcov. Na nízkej úrovni duchovného rozvoja si človek **nemôže a ani nechce uvedomiť, že nato, aby sa zachránili všetci ostatní, je práve on ten**, a nie niekto druhý, kto by mal obetovať svoj život, alebo v lepšom prípade ho riskovať. A to znamená iba jedno, smrť všetkých. Aj keď konkrétny človek prežije konkrétnu kritickú situáciu, tak sa priamo odkáže na zánik svojím bojom proti divej prírode.

prírodě. Čelovek — kolektivnoje suščestvo, a eto označajet, čto tol'ko vmestě protivostoja prírodě, čelovek v sostojanii sochranit'sja, kak vid. Imenno poetomu v svojom principe otricatěl'noje javlenije psi-kontrolja stanovitsja něizbežnym zlom, pozvoljajuščim sochranit'sja čeloveku v jego protivostojanii stichijam prírody i varvarstvu jemu podobnych. Primeněnije psi-oružija voždjami i liděrami pozvoljaet vvesti massy v sostojanije nadorganizma, pri ktorom polnost'ju ili častično podavljaetsja instinkt samosochraněnija i cenou gibeli časti spasajetsja celoje. Problema i narušěnije zakonov prírody pojavljaetsja togda, kogda eti liděry i voždi primenajut psi-oružija v svoich sobstvennych celjach, radi sochraněnija svojej sobstvennoj vlasti ili sobstvennogo obogaščěnija...

A těper' vernjomsja k suti i prednaznačeniju religii. Po mere rosta čislennosti plemjon, tantričeskij sposob osuščestvlenija psi-kontrolja uže byl ně v sostojanii vypolnjat' svoju rol'. Kačestvenno novoj stupen'ju osuščestvlenija psi-kontrolja stalo izobretěnije religii. Sozdatěli religii prekrasno ispol'zovali něvežestvo mass, ich strach pered stichijami prírody i něponjatnym. Vsjo něponjatnoje obožestvľjalos' i, kak rezul'tat, v plemenach zaroždalos' mnogobožije. Stroilis' chramy, v kotorych ljudi poklonjalis' svojim bogam, prinosili im žertvy, vključaja čelovečeskije i obraščali k nim svoi mol'by. Pričjom, mesto dlja stroitěl'stva chrama vybiralos' ně slučajno. Poverchnost' planěty imejet položitěl'nye i otricatěl'nye, tak nazyvajemye, geomagnitnye zony. Eti zony predstavljajut soboj učastki poverchnosti, pronizyvajemye sgustkami pervičnych matěrij, kotorye prodolžajut svojo dviženije vnútri planětarnoj něodnorodnosti i posle prekraščěnija formirovanija planěty. Dviženije pervičnych matěrij v principe ně prekraščalos' s momenta pojavlenija něodnorodnosti i buděť prodolžat'sja do těch por, poka eta něodnorodnost' buděť suščestvovat'.

Človek je spoločenská bytosť, a to znamená, že iba v spoločnom boji proti prírode dokáže ako druh prežiť. A iba potom sa tento, vo svojej podstate negatívny jav psi-kontroly, stáva **nevyhnutným zlom**, ktoré mu umožňuje zachrániť sa v **boji so živlami prírody alebo s barbarstvom sebe podobným**. Používanie psi-zbrane náčelníkmi a vodcami im umožňuje voviesť masy do stavu nadorganizmu, v ktorom sa naplno alebo aspoň čiastočne prejavuje inštinkt prežitia celku i za cenu zániku určitej skupiny. **Problém a porušenie zákonov prírody** sa objavuje až vtedy, keď títo vodcovia a náčelníci používajú psi-zbrane na **dosiahnutie svojich vlastných cieľov, na udržanie si svojej vlastnej moci alebo na vlastné obohatenie sa...**

A teraz sa vráťme k podstate a predurčeniu náboženstiev. Spolu s nárastom početnosti kmeňov, tantrický spôsob psi-kontroly už naďalej nebol schopný splňať svoju úlohu. **Kvalitatívne novou úrovňou zavádzania psi-kontroly sa stalo náboženstvo**. Tvorcovia náboženstiev perfektne využívali nevedomosť más, ich strach pred živlami prírody a ich nepochopením. Všetko nepochopiteľné sa zbožšťovalo a ako výsledok sa v mnohých kmeňoch utvorilo mnohobožstvo. Budovali sa chrámy, v ktorých sa ľudia klaňali svojim bohom, prinášali im obeť, zahŕňajúc aj ľudské, a obracali sa k nim v modlitbách. Pričom sa miesto vybudovania chrámu nevyberalo náhodne. Na povrchu planěty sa vyskytujú pozitívne ale aj negatívne tak nazývané geomagnetické zóny. Tieto zóny predstavujú časti povrchu, cez ktoré prechádzajú zoskupenia prvotných hmôt, ktorých pohyb pokračuje vnútri planetárnej rôznorodosti aj po ukončení formovania planěty. Prúdenie prvotných hmôt týmito miestami sa ešte neukončilo od okamihu vzniku tejto rôznorodosti a bude pokračovať až kým táto rôznorodosť

Položitělnymi geomagnitnymi zonami nazývajútsja zony s vychodjaščimi pučkami pervičnych matěrij i, sootvetstvenno, otricatělnymi — s vchodjaščimi. Mesto dlja stroitěl'stva chramov vseгда vybiralos' v maksimal'no vyražennych položitělnych geomagnitnych zonach, imejuščich minimal'nuju tolščinu kačestvennych bar'jerov meždu planětarnymi urovnjami. Geometričeskije formy chramov takže imeli bol'soje značeniye, vypolnjaja funkciju sobirajuščich linz dlja potokov pervičnych matěrij. V rezul'tatě vsego etogo, chramy stanovilis' prekrasnym mestom i instrumentom dlja massovogo sbora čelovečeskogo potěnciala i sozdavali velikolepnye uslovija dlja kodirovanija ljuděj i podključenija ich k jedinoy psi-sistěme. Religioznye ritualy i molitvy, vvodivšije ljuděj v sostojanije transa, dělali etot process ješčjo boleje ljogkim i effektivnym. Povtorjaja molitvy, čelovek sam preobrazovyval svoju psi-sistěmu, sonastraivajas' na obščuju. «Ovcy» sami sobiralis' v stada i s pokornost'ju ožidali svoich «pastuchov». Vopros tol'ko v tom, kto byli eti «pastuchi» i kuda oni veli svoich poslušnych «ovec»? Moral'naja i duchovnaja čistota odnich «pastuchov» spasala celye narody ot isčeznovenija i privodila onye k veršinam duchovnogo razvitija; poročnost' drugih pogružala narody vo t'mu i něvežestvo, poroj stavja ich na gran' samouničtoženija i vyrožděniya.

Na načal'noj stadii razvitija religij obožestvľjalis' sily prirody, pered kotorymi čelovek byl bespomoščnym, čo roždalo strach i trepet pered nimi. Pozdņeje pojavilis' čelovekopodobnye božestva, kotorye kontroľirovali tě ili inye sily prirody. Naličije množestva bogov u odnogo i togo že naroda privodilo k razdroblennosti ljuděj po principu togo, ktoromu bogu oni poklonjajutsja. Vysšije žrecy každogo boga, sobiravšije potěncial so svojej pastvy, ispol'zovali jego, v bol'sinstve slučajev, ně v intěresach naroda v celom, a v svoich korystnych celjach. Vysšije žrecy borolis' drug s

neprestane existovat'.

Positivnymi geomagnetickými zónami sa nazývajú zóny s vychádzajúcimi zväzkami prvotných hmôt a naopak negatívnyimi – s vchádzajúcimi. Miesto budovania chrámu sa vždy vyberalo v maximálne prejavujúcich sa pozitívnych geomagnetických zónach, majúcich **minimálnu hrúbku kvalitatívnych prekážok medzi planetárnymi úrovnjami.** Geometrické formy chrámov mali taktiež obrovský význam, vypĺňajúc funkciu **zachytávačov** prúdov prvotných hmôt. Práve preto sa chrámy stali dokonalým **miestom a nástrojom na masové zachytávanie ľudskeho potenciálu** a hrali kľúčovú úlohu pri **kódovaní a zapájaní ľuďi k jednotnému psi-systému.** Náboženské rituály a modlitby, navodiace ľuďom stav tranzu robili tento proces oveľa jednoduchším a efektívnejším. Chápajúc modlitby, človek sám pretváral svoj psi-systém a napájal sa na spoločný. „Ovečky“ sa samé zbíhali do stád a s pokorou čakali na svojich „pastierov“. Otázkou je, **kto boli títo „pastieri“ a kam viedli svoje poslušné „ovečky“? Morálna a duchovná čistota jedných „pastierov“ zachraňovala celé národy od zániku a zaviedla ich k výšinám duchovného vývoja, zatiaľ čo skazenosť druhých viedla národy do tmy a nepoznania a tým ich stavala na hranicu samozničenia a vymretia.**

V prvotnej fáze rozvoja náboženstiev sa zbožšťovali sily prírody, pred ktorými bol človek bezmocným, čo v ňom vyvolávalo strach i vzrušenie. Neskôr sa objavili človeku podobné božstvá, ktoré kontrovali dané sily prírody. Mnohobožstvo rozdrobovalo národ na menšie skupinky, ktoré sa prikláňali k uctievaniu jedného z týchto bohov. Vyšší kňazi každého boha, získavajúci potenciál zo svojej „pastviny“ ho vo väčšine prípadov využíval nie v záujme celého národa, ale vo svojich koristníckych cieľoch. Vyšší kňazi medzi sebou

drugom i byli smertělnými vrágami. Etot fakt projavljal sebja tragičeski v kritičeskije dlja každogo naroda periody istorii, kogda něobchodimo jediněnije vsech, radi obščej celi. Mnogije vysočajšije civilizácii prošlogo prevratilis' v prach imenno po etoj pričine.

Sila ljubogo naroda v jego jedinstve, i eta sila ně tol'ko v jedinstve jazyka, kul'tury i ekonomiki. Sila naroda i v jego psi-potěnciale, kotoryj skladyvajetsja iz individual'nych potěncialov vsech nositelej rodstvennoj genětiki. Psi-potěncial naroda — eto, kak polnovodnaja reka bušujuščich emocij i strastěj. Mnogobožije razděljalo etu reku na množestvo ručejkov, i každyj otděl'nyj ručejok uže byl ně v sostojanii preodolet' skol'ko-nibud' ser'joznye pregrady na svojom puti. Stichijnye bedstvija i našestvija sil'nych vrágov byli imenno takimi pregradami, kotorye sposobna sněsti tol'ko ob'jedinjonnaja reka psi-potěnciala naroda. Poetomu pojavlenije u někotorych narodov religij, osnovannyh na vere v odnogo boga, davalo im ves'ma ser'joznoje preimuščestvo. Razrozněnnye «ručejki» psi-potěnciala takich narodov, slivajas' v odin potok, sozdavali kolossal'nyj potěncial. Etot potěncial pozvoljal legko vvodit' massy v sostojanije nadorganizma, a sonastrojennost' ljuděj dělala zadaču vvoda v eto sostojanije boleje prostoj i effektivnoj. K sožaleniju, po těm že pričynam duchovnym i gosudarstvennym liděram ně sostavljalo bol'sich problem ispol'zovat' takoje sostojanije svoich narodov v svoich ličnych intěresach, vtravlivaja narody v vojny s sosedjami, radi obogaščeniya i rasširenija sfery svojego vlijanija. V sostojanii nadorganizma massy ljuděj prevraščalis' v slepoje oružije, i v čjornych rukach ono stanovilos' užasnym. V Novom Zavetě jest' tomu velikolepnyj primer. Vspomnim, čto Pontij Pilat, kak rimskij namestnik v Iuděje, pytalsja spasti Iisusa Christa ot nėspravedlivoj i mučitěl'noj smerti na krestě. Dlja etogo on predložil voskresit' drevnij iudějskij obyčaj — v prazdnik ljudi imeli pravo spasti žizn'

bojovali a stávali sa smrtělnými nepriatelmi jeden druhému. Tento fakt sa tragicky prejavil v kritičskom období každého naroda, keď bolo potrebné zjednotenie všetkých na dosiahnutie spoločného cieľa. Mnoho vysoko-rozvinutých civilizácii sa prevrátilo na prach v dôsledku tejto príčiny.

Sila ľubovoľného naroda spočíva v jeho jednote a táto sila sa neskladá iba z jednoty jazyka, kultúry a ekonomiky. Sila naroda spočíva hlavne v jeho psí-potenciáli, ktorý sa skladá z individuálnych potenciálov všetkých nositeľov danej rodovej genetiky. Psí-potenciál naroda je ako plná rieka rozbúrených emócií a vášní. Mnohobožstvo rozdeľovalo túto rieku na veľa potôčikov, a každý samostatný potôčik nebol v stave prekonať seriózne prekážky na svojej ceste. Živelné núdze a vpády silných nepriatel boli práve takými prekážkami, s ktorými by sa zjednotená rieka psí-potenciálu naroda bola schopná vysporiadať. Preto objavenie sa náboženstiev založených na viere v jedného boha dávalo niektorým národom značnú výhodu. Rozdelenie „na potôčiky“ psí-potenciálu týchto národov sa zlievalo v jeden potok, majúci obrovský potenciál. Tento potenciál masám umožňoval zjednotiť sa do stavu nadorganizmu a pripravenosť ľudí to iba uľahčovala a zefektívňovala. Bohužiaľ kvôli rovnakým príčinám ako pri mnohobožstve, duchovných i štátnych vodcov tento nadobudnutý potenciál nezastavil pred zneužívaním tohto stavu na splnenie si svojich osobných cieľov a poburovali celé národy proti svojim susedom k tomu, aby obohatili a rozšírili sféru svojho vplyvu. V stave nadorganizmu masy ľudí premieňali na slepé zbrane, ktoré sa v temných rukách stávali smrteľnými. V Novom Zákone sa k tomu nachádza veľkolepý príklad. Spomeňme si, že Pontský Pilát, ako rímsky zástupca v Jeruzaleme, sa pokúšal zachrániť Ježiša Krista od nespravodlivej a mučeníckej smrti ukrižovaním. Preto sa snažil

odnomu iz prigovorjonnych k smerti:

«Togda pravitelj' sprosil ich: kogo iz dvuch chotite, ctob ja otpustil Vam? Oni skazali: Varavvu. Pilat govorit im: cto ze ja sdělaju Iisusu, nazyvajemomu Christom? Govorjat jemu vse: da budet raspjat! Pravitelj' skazal: kakoje ze zlo sdělal On? No oni ješčjo sil'neje kričali: da budet raspjat! Pilat, vidja, cto ničto ně pomogajet, no smjatěnije uveličivajetsja, vzjal vody i umyl ruki pred narodom, i skazal: něvinoven ja v krovi Pravednika Segu; smotritě Vy. I otvečaja ves' narod skazal: krov' Jego na nas i na dětjach našich. Togda otpustil im Varavvu, a Iisusa biv predal na raspjatije...»⁴

Ně pravda li, strannoje vyraženie blagodarnosti čeloveku, kotoryj njos i tvoril dobro etim ljudjam?! I cto samoje intěresnoje, vsja eta tolpa proklinala jego, plevala i brosalá kamni v něgo do samogo mesta kazni. I tol'ko kogda on umer na krestě, kak po

vzkriesit' starý židovský zvyk – počas sviatku mali ľudia právo zachrániť život jednému z odsúdených na smrť:

„Ježiš pred Pilátom - Keď Ježiš stál pred vladárom, vladár sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám to hovoríš.“ A keď naňho veľkňazi a starší žalovali, nič neodpovedal. Vtedy sa ho Pilát opýtal: „Nepočuješ, čo všetko proti tebe svedčia?“ Ale on im neodpovedal ani na jediné slovo, takže sa vladár veľmi čudoval.

Na sviatky vladár prepúšťal zástupu jedného väzňa, ktorého si žiadali. Mali vtedy povestného väzňa, ktorý sa volal Barabáš. Keď sa zhromaždili, Pilát im povedal: „Koho vám mám prepustiť: Barabáša, alebo Ježiša, ktorý sa volá Mesiáš?“ Lebo vedel, že ho vydali zo závesti.

Keď sedel na súdnej stolici, odkázala mu jeho manželka: „Nemaj nič s tým spravodlivým, lebo som dnes vo sne veľa vytrpela pre neho.“ Veľkňazi a starší nahovorili zástupy, aby si žiadali Barabáša a Ježiša zahubili. Vladár sa ich opýtal: „Ktorého z týchto dvoch si žiadate prepustiť?“ Oni zvolali: „Barabáša!“ Pilát im povedal: „Čo mám teda urobiť s Ježišom, ktorý sa volá Mesiáš?“ Všetci volali: „Ukrižovať ho!“ On vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižovať ho!“

Keď Pilát videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, vzal vodu, umyl si pred zástupom ruky a vyhlásil: „Ja nemám vinu na krvi tohto človeka. To je vaša vec!“ A všetok ľud odpovedal: „Jeho krv na nás a na naše deti!“ Vtedy im prepustil Barabáša; Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.“ (Nový Zákon, Matúš 27)

Zvláštne vyjadrenie vďaka človeku, ktorý nosil a tvoril dobro?! A najviac zaujímavým je, že celá táto skupina ľudí ho preklínala, hádzala do neho kamene až do skončenia popravy. A až potom, čo skončil na kríži, ako po švihnutí čarovným

manoveniju volšebnoj paločki, tě že, kto žaždal jeho smerti, vdruk stali sokrušaťsja o zlodějanií imi že i sodějannom. Vsjo eto vygljadit v vysšej mere stranno, do těch por, poka ně stanět jasno — počemu? A otvet očen' prostoj: iudějskije pervosvjaščenniki, kotorye ispugalis' jeho sily i togo, čo on děl'al, kotorye bojalis' potěrjat' svoju vlast' nad tolpoj, primenili psi-oružije, zastaviv ljuděj vybrat' Varavvu i prodolžali kontrolirovat' sostojanije tolpy do momenta gibeli Christa na krestě. A posle jeho smerti něobchodimost' v psi-kontrole otpala, i ljudi vernulis' k svojemu sobstvennomu sostojaniju i ponjali, soobščnikami kakogo zlodějanija oni stali.

Principial'no važnym stanovilos', kto děržal v svoich rukach niti kontrolja za sostojanijem nadorganizma etich narodov. K sožaleniju, očen' redko u podobnogo rulja okazyvalis' ljudi s vysokoj duchovnost'ju i morall'ju. V bol'sinstve svojom instrument spasenija prevraščalsja v instrument uničoženija. Čtoby sochranit' svoju vlast' i vozmožnost' kontrolja nad massami, religioznye liděry bezžalostno stali uničožat' ljuboje inakomyслиje i otkloněnije ot religioznych dogmatov, starajas' uděržat' vse «ručejki» v loně odnoj moščnoj «reki». I dlja osuščestvlenija etogo prolivalis' reki krovi, čtoby choťja by pod strachom smerti uděržat' massy pod svoim kontrolem. «Reki» psi-sistěm otděl'nych narodov, často s pomošč'ju meča i stracha, ob'jedinjalis' v «morja i okeany», čo privodilo k zarožděniu super psi-sistěm. V mire pojavilos' něskol'ko takich super psi-sistěm, kotorye praktičeski s samogo momenta svojego pojavlenija, načali svojo protivostojanije. I eto protivostojanije ně prekraščalos' ni na minutu, s periodami vněšněgo zatiš'ja. Periodičeski to odna, to drugaja super psi-sistěma dobivalas' dominirujuščego položeniija. Oni razrastalis' poroj do gigantskich razmerov i, kak ljuboj gigant, raspadalis' na časti v rezul'tatě vnutrennich protivorečij.

prútikom, všetci, čo sa na tom podieľali sa začali zbiehať okolo tohto nimi vykonaného zločinu. Všetko to vyzerá až príliš čudne a prečo? Odpoveď je veľmi jasná, židovskí najvyšší rabíni, ktorý sa ľakali jeho sily a toho, čo dokázal, ktorí sa báli, že stratia svoju moc nad skupinou, využili psi-zbraň, aby si ľudia vybrali Barabáša a predlžovali svoju kontrolu nad daným „stádom“ až do okamihu smrti Krista na kríži. A po jeho smrti už nebolo potrebné využívať psi-kontrolu a ľudia sa prinavrátili do svojho prirodzeného stavu a pochopili, na akom zločine sa podieľali.

Principiálne vážnym bolo, kto držal vo svojich rukách nitky kontroly v stave nadorganizmu daných národov. Bohužiaľ iba veľmi zriedkavo mali podobnú moc v rukách ľudia s vysokou duchovnosťou alebo morálkou. Vo väčšine prípadov sa **nástroj na záchranu premenil v nástroj na zničenie**. Nato aby si náboženský vodcovia mohli udržať svoju moc i možnosť kontroly nad masami, väčšinou neľútostne hubili všetky iné myšlienky a odklony od náboženských dogiem, aby udržali všetky „potôčiky“ v lone jednej silnej „rieky“. A na dosiahnutie tohto stavu sa prelievali rieky krvi, a tým sa snažili pod rúškom strachu a smrti udržať masy **pod svojou kontrolou**. „Rieky“ psi-systémov rôznych národov sa často zjednocovali pomocou meča a strachu do „morí a oceánov“ čo viedlo k vzniku **super psi-systémov**. Na svete sa objavilo niekoľko takýchto super psi-systémov, ktoré prakticky od okamihu svojho vzniku stáli proti sebe. A táto opozícia sa neprerušila ani na minútu, iba neobvykle sa navonok vyskytli periódy prímeria. Periodicky si jeden alebo druhý psi-systém vydobyl dominantné postavenie. Časom sa rozrastali do gigantických rozmerov a ako hociktorý iný gigant sa postupne rozpadali na menšie časti v dôsledku vnútorných nezhôd.

Naiboleje global'nych masštabov dostigla christianskaja super psi-sistěma, kotoraja ob'jednjala ogromnoje količestvo narodov. Različija meždu nimi byli stol' veliki, čto oni dovol'no bystro priveli k raspadu jedinoj christianskoj psi-sistěmy na časti. Christianstvo, kak eto ni stremilis' predotvratit' jego duchovnye liděry, priobretalo vsjo boleje i boleje vyražennyj nacional'nyj charakter. Načalo etomu položil raskol 1058 goda, kogda christianskaja cerkov' raspalas' na rimskuju i grečeskiju. Očen' skoro oni stali vragami, i ljudi, poklonjavšiesja odnomu i tomu že bogu, uničtožali drug druga, vo imja jego i s jego imeněm na ustach. Christianskaja cerkov' vsjo bol'se i bol'se vidoizmenjalas', priobretaja nacional'nye čerty. Analogičnyje processy proischodili i v islame, buddizme i induizme. V rezul'tatě, ni odna iz religioznych sistem ně smogla dostič' dominirujuščego položenija nad drugimi. Da eto v principe i ně bylo vozmožnym sdělat'. Religioznye super psi-sistěmy prišli na smenu tantričeskim v rezul'tatě kačestvennogo izmeněnija social'noj sredy čelovečestva i vypolniali svoju rol' do těch por, poka ono (čelovečestvo) ně vstupilo v polosu kačestvenno novych izmeněnij vsjo toj že samoj social'noj sredy. Poetomu, na kačestvenno novom urovně razvitija social'noj sredy dolžna pojavit'sja novaja organizacija psi-sistěmy i, sledovatěl'no, novaja organizacija psi-kontrolja, bez kotorogo ljubaja civilizacija obrečena na gibel'. Sledujuščej stupen'ju super psi-sistěmy buděť planetarnaja, čto i jestěstvenno — ljubaja sistěma razvivajetsja ot men'sego k bol'sego. Každaja civilizacija prochodit evoljuciju ot razdroblennoj sistěmy k jedinoj — v etom jejo sila.

Eto ně označajet, čto religioznye super psi-sistěmy isčeznut s istoričeskoj areny. Oni liš' ustupjat liděrstvo novoj sistěme, otažajuščej kačestvenno novuju stupen' razvitija zemnoj civilizacii. I eto ně svjazano s želanijem odnich ili něželanijem drugih. Eto — real'nyj evoljucionnyj process, kotoryj

Najväčšich globálnych rozmerov dosiahol krest'anský super psí-systém, ktorý si získal ohromné množstvo národov. Rozdiely medzi nimi boli príliš veľké a to viedlo k rozpadu jednotného kresťanského psí-systému na menšie časti. Kresťanstvo, aj keď sa tomu jeho duchovní vodcovia snažili zabrániť, nadobúdalo čím ďalej tým viac národný charakter. Začalo to rozkolom v roku 1058, keď sa kresťanská cirkev rozdelila na rímsku a grécku. Čoskoro sa stali jedna druhej nepriateľom a ľudia, ktorí sa klaňali tomu istému bohu zabíjali v jeho mene a s jeho menom na ústach jeden druhého. Kresťanská cirkev čím ďalej tým viac menila svoju podstatu, nadobúdajúc národné črty. Analogický proces prebehol v islame, budhizme i v hinduizme. Výsledkom toho bolo, že ani jedno z daných náboženstiev nedokázalo dominovať nad druhými. A to ani nebolo možné vykonať. Náboženské super psí-systémy nahradili tantrické kvôli kvalitatívnej zmene ľudskej spoločnosti a plnili svoju úlohu až dovtedy, kým ľudstvo nevstúpilo do sledujúcej éry **ďalších** zmien ľudskeho spoločenstva. Preto by sa na novej kvalitatívnej úrovni rozvoja spoločnosti mala objaviť nová organizácia psí-systému a následne **nový spôsob psí-kontroly**, bez ktorej by bola ľubovoľná civilizácia odsúdená na zánik. Ďalší stupeň super psí-systému bude planetárny, pretože každý systém sa rozvíja od menšieho k väčšiemu. Každá civilizácia vo svojej evolúcii prechádza od svojho rozdrobenia ku svojmu zjednoteniu - v tom je jej sila.

To neznamená, že náboženské psí-systémy vymiznú z historickej arény. Skôr ustúpia novému vedúcemu systému odrážajúcemu novú kvalitatívnu úroveň rozvoja zemskej civilizácie. Nie je to zviazané so želaním jedných alebo neželaním druhých. Je to prirodzený evolučný proces, ktorý

něvozmožno ostanovit'. Soprotivlenije suščestvujuščich sistem psi-kontrolja možet liš' v někotoroj stěpeni zamedlit' prichod novoj, no etot prichod něizbežen, chotim my etogo ili nět, nravitsja nam eto ili nět, vygodno nam eto ili nět. Vopros zaključajetsja tol'ko v tom — kto stanět vo glave etoj prichodjaščej super psi-sistěmy i kak, v kakich celjach ona budět ispol'zovat'sja? V nastojaščij moment proischodit bor'ba meždu belymi i čjornymi za dominirovanije v etoj strojaščej sistema psi-kontrolja. V zavisimosti ot togo, kto pobedit, zemnaja civilizacija ili budět procvetat' i vstupit v kačestvenno novuju, kosmičeskiju fazu svojego razvitija ili budět obrečena na samouničtoženije. Čto proizojdjet — pokažet bližajšeje buduščije...

A tēper' vnov' vernjomsja k emocijam. Tvorčeskoje vdochnovenije, ozarenije v nauke, iskusstve, v ljuboj otrasli čelovečeskoj dějatěl'nosti. Počemu muza tvorčestva poseščajet odnich i obchodit storonoj drugich?! Možet byt' eta kapriznaja «ledi» vybirajet «vozljublennyh» po svojemu želaniju? Počemu odnomu čeloveku otkryvajutsja tajny prirody, mirozdanija, a drugomu čeloveku, kotoryj dyšit tēm že vozduchom, vidit i slyšit tu že prirodu, eti tajny ně otkryvajutsja nikogda? Počemu odin čelovek smotrit i ně vidit, slušajet i ně slyšit, možet byt' glaza, uši, mozg u takich ljuděj ustrojeny po-drogomu? Koněčno že, nět. No, tēm ně meněje, vseгда nachodjatsja «čudaki», kotorye kazalos' by něpostižimym obrazom mogut i vidět' bol'se, i slyšat' bol'se, i ponimat' glubže. V čjom zagadka vsego etogo, i kakoje slovo ili magičeskoje zaklinanije pozvoljaet «izbrannym» sud'boju i providěnijem vytaščit' eskalibur poznanija iz kamnja istiny?

Každyj čelovek roždajetsja, kak unikal'noje javlenije prirody s nepovtorimym genětičeskim kodom i imejet suščnost', kotoraja v bol'sej ili men'sej stěpeni nachoditsja v garmonii s genětikoj. Genětičeskij kod, opreděljajuščij porjadok sojediněnija

nie je možné zvrátit'. Odpor voči týmto psi-sistěmom može iba **pozastavit'** ich prichod, no tento prichod je **neodvratný**, chceme ho, alebo nie, páči sa nám alebo nie, výhodný nám, alebo nie. Otázkou je iba to, kto bude stáť na čele tohto prichádzajúceho super psi-sistému a ako a za akým účelom bude využívaný? V prichádzajúcich časoch príde bitka medzi svetlými a temnými o dominanciu v tomto systéme psi-kontroly. V závislosti od toho kto vyhrá bude pozemská civilizácia prekvitať a vstúpi na kvalitatívne novú, kozmickú fázu svojho vývoja alebo bude odsúdená na samozničenie. Čo sa stane - ukáže budúcnosť'....

A teraz sa znovu vráťme k emóciám. Tvorivá inšpirácia, vedomostné alebo umelecké osvietenie, v ľubovoľnom odvetví ľudskej činnosti. Prečo jedných kopne múza, zatiaľ čo druhých zďaleka obchádza?! Môže táto náladová „lady“ vyberať svojich „vyvolených“ iba podľa svojho želanja? Prečo sa jednému človeku odkrývajú tajomstvá prírody, fungovania vesmíru a druhému človeku, ktorý dýcha ten istý vzduch, vidí a počuje tú istú prírodu, sa tieto tajomstvá nikdy neukážu? Prečo jeden človek hľadá a nevidí, počúva a nepočuje, vari sú u týchto ľudí oči, uši alebo mozog zostrojené inakšie? Samozrejme, že nie. No ale stále sa vyskytujú „čudáci“, ktorý akoby zázračne videli, počuli i pochopili viac. Kde je ukryté rozuzlenie tohto problému, a aké čarovné slovo umožňuje jedným „vyvoleným“ osud a dovolí im vytasíť **excalibur poznania z kameňa istiny?**

Každý človek sa rodí ako výnimočné stvorenie prírody s neopakovateľným genetickým kódom a vnútornou podstatou, ktorá je vo väčšej alebo menšej miere zharmonizovaná s genetikou. Genetický kód, ktorý definuje usporiadanie

nukleotidov v chromosomach, opredeljaet kačestvennye vozmožnosti človeka, jeho talanty, sposobnosti. Instrumentom poznania javljaetsja mozg, nějrony obrazujuščije jeho, něsut genětiku konkretnogo človeka. Každyj nukleotid, každyj gen (sojediněnije iz trjoch nukleotidov; suščestvujet vsego četyre nukleodida — aděnin, citozin, uracil i timin) okazyvajut specifičeskoje i něpovtorimoje vlijanije na okružajuščije ich mikroprostranstvo. Eto vlijanije ob'jomnoje i opredeljaetsja količestvom atomov, obrazujuščich každyj nukleotid, tipom etich atomov i ich prostranstvennym položenijem v molekule. Poetomu superpozicija (složenie) vsech etich vlijanij sozdajot unikal'nuju kartinu vlijanija každogo nukleotida na mernost' okružajuščego mikroprostranstva. Eta unikal'naja kartina iskrivlenija mikroprostranstva okazyvajet kačestvennoje vlijanije na svojstva etogo mikroprostranstva. Drugimi slovami, mikroprostranstvo, okružajuščije každyj nukleotid, gen, projavljaet sebja i reagirujet po-raznomu. Takim obrazom, každyj gen imejet svojo sobstvennoje «lico», kotoroje on sochranjaet postojanno. Poetomu molekuly DNK i RNK, soďeržaščije genětičeskuju informaciju každogo človeka i predstavljajuščije soboj sojedinjonnye v opredeljonnom porjadke geny, sozdajut unikal'nuju kartinu iskrivlenija mikroprostranstva, čto, v svoju očered', projavljaetsja v něpovtorimom kačestvennom projavlěnii i reagirovanii etogo prostranstva. Poetomu mozg každogo človeka, čot' i sostoit iz odinakovogo količestva nějronov, kotorye vněšně vygljadjat odinakovo, kačestvenno otličajetsja svojim vlijanijem na mikroprostranstvo nějronov, jeho obrazujuščich. Svojstva i vozmožnosti mozga každogo človeka, takim obrazom, něodinakovy i opredel'jajutsja genětičeskim kodom dannogo človeka. I eta něodinakovost' projavljaetsja ně tol'ko v tom, kak my vygljadim vněšně, no i v kačestvennom sostojanii mozga človeka na urovně mikroprostranstva. Takim obrazom,

nukleotidov v chromozónoch, určuje taktiež kvalitatívne možnisti človeka, jeho talenty a schopnosti. Nástrojom poznania sa javí mozog a neuróny, z ktorých sa skladá, nesú genetikú konkrétneho človeka. Každý nukleotid, každý gén (zlúčenie troch nukleotidov; existujú 4 druhy nukleotidov: adenín, cytozín, uracyl a tymín) preukazuje **špecifický a neopakovateľný vplyv na svoj mikropriestor, ktorý ho obklopuje**. Sila tohto vplyvu vychádza z množstva jednotlivých atómov tvoriacich daný nukleotid, typom týchto atómov a svojim priestorovým usporiadaním v molekule. Preto superpozícia (súčet) všetkých týchto vplyvov vytvára unikátny typ vplyvu každého nukleotidu na mernosť svojho mikropriestoru. Tento unikátny typ zakrivenia mikropriestoru predstavuje kvalitatívny vplyv na vlastnosti daného mikropriestoru. Inými slovami, mikropriestor obklopujúci každý nukleotid, gén, sa prejavuje a reaguje iným spôsobom. To znamená, že každý gén má svoju vlastnú „tvár“, ktorú si trvalo udržiava. Preto molekuly DNA i RNA zachovávajú genetickú informáciu každého človeka a tým predstavujú zlúčenie génov v určitom jedinečnom poriadku a tým vytvárajú jedinečné zakrivenie mikropriestoru, čo môžeme vlastne vidieť v **neopakovateľných kvalitatívnych prejavoch a reakciách daného priestoru**. Preto mozog každého človeka, aj napriek tomu, že by pozostával z rovnakého počtu neurónov, ktoré by navonok vyzerali rovnako, by sa **kvalitatívne odlišoval svojím vplyvom na mikropriestor neurónov, z ktorých sa skladá**. Vlastnosti a možnosti mozgu každého človeka sú preto **rozdielne a určené genetickým kódom danej osoby**. A táto rôznorodosť sa neprejavuje v tom, ako vyzeráme navonok, ale v kvalitatívnom stave mozgu človeka na úrovni mikropriestoru. Preto sú nám jasné kritériá na základe ktorých si múza vyberá svojich vyvolencov.

stanovitsja ponjatno, na osnovanii kakich kritérijev muza tvorčestva vybirajet svoich izbrannikov.

A téper' davajtě poprobujem ponjat', kakim obrazom etim izbrannikam otkryvajutsja tajny prirody. Vspomnim, čto vse organy čuvstv čeloveka dajut ně boleje odnogo procenta informacii mira, okružajuščego nas, iz togo, čto sovremennaja nauka znajet o njom pri pomošči priborov. Etoj informacii dostatočno dlja žizněobespečenija i orijentirovanija v njom. Naši organy čuvstv imenno dlja etogo i prednaznačeny, kak i organy čuvstv vseh drugich, naseljajuščich planětu, živych suščestv. Kogda čelovek pytajetsja ispol'zovat' svoi organy čuvstv ně po prednaznačeniju, pytajas' postroit' kartinu mirozdanija, polučajetsja nělepost'. Da i něudiviteľ'no. Ljuboj čelovek budět sčitat' nělepost'ju popytku sozdat' mozaiku iz odnogo kusočka, kogda něobchodimo sotnja različnych kusočkov, kotorye vmestě mogut dat' želajemuju kartinu. Budět polnějšim absurdom kopirovat' uže imejuščijsja element etoj kartiny. Sto odinakovyh elementov nikogda ně mogut dat' real'noj kartiny, i kto ně možet ponjat' etogo očevidnogo fakta, obděljaet sebja i drugich.

Instrumentom poznanija okružajuščego nas mira javljajutsja ně organy čuvstv, a mozg.

Informacii, postupajuščej v mozg čerez organy čuvstv, dostatočno dlja orijentirovanija v okružajuščem prostranstve, no ně dostatočno dlja poznanija onogo. Poznanije stanovitsja vozmožnym, kogda mozg načinajet polučat' dopolnitěl'nuju informaciju k toj, čto postupajet čerez organy čuvstv. Daže sozdanije priborov, kotorye značitěl'no rassirili ob'jom postupajuščej v mozg informacii, ně dostatočno dlja sozdanija polnocennoj kartiny mirozdanija.

No počemu informacii, polučajemoj s pomošč'ju priborov, ně dostatočno dlja polnocennogo poznanija, mogut sprosit' mnogije.

A teraz pod'me pochopit', akým spōsobom sa týmto vyvolencom odkrývajú tajomstvá prírody. Spomeňme si, že všetky zmyslové orgány človeka nám poskytujú najviac jedno percento informácií z okolitého sveta a z toho, čo nám o ňom poskytujú poznatky súčasnej vedy. Tieto informácie sú dostatočné nato, aby sme mohli prežiť a pohybovať sa v ňom. Naše zmyslové orgány, taktiež aj zmyslové orgány všetkých ostatných živých bytostí, obývajúcích planētu. Keď sa človek snaží využívať svoje zmyslové orgány inakšie, snažiac sa vytvoriť obraz vesmíru, **vzniká nezmysel**. Čo je predsa očividné. Hociktorý človek bude považovať za nezmysel pokus o zloženie mozaiky z jedného kusu, keď je potrebných minimálne sto rozdielných kúsočkov, ktoré môžu iba spolu vytvoriť želaný obraz. Je to predsa úplne absurdné, stále dookola kopírovať ten istý element daného obrazu. Sto rovnakých elementov predsa **nikdy nemôže vytvoriť skutočný obraz**, a kto tento očividný fakt nedokáže pochopiť, klame seba aj druhých.

Nástrojom poznania okolitého sveta pre nás nie sú zmyslové orgány, ale **mozg**.

Informácie, prichádzajúce do nášho mozgu prostredníctvom zmyslových orgánov sú **dostatočné na orientovanie sa v okolitom priestore, no nedostatočné na jeho poznanie. Poznanie sa stáva možným, až keď mozog začína získavať doplniteľné informácie k tým, ktoré prijíma cez zmyslové orgány**. Taktiež vytvorenie zariadení, ktoré význačne rozšírili objem informácií prichádzajúcich do mozgu, nie sú dostatočné na vytvorenie plnohodnotného obrazu vesmíru.

Mnohý sa môžu čudovať, prečo sú informácie získané pomocou týchto zariadení stále nedostatočné. Príčin je hneď

Pričin dlja etogo něskol'ko:

1. Pribory sozdajutsja ljud'mi, na osnovanii vosprijatija prirody, osnovannom na informacii, polučajemoj čerez organy čuvstv, i poetomu oni otražajut real'nost' odnoboko.

2. Fizičeski plotnaja real'nost' soděržit v sebe tol'ko čast' informacii o vselennoj. Eta real'nost' — tol'ko verchuška ajsberga, kotoruju čelovek v sostojanii vosprinimat' posredstvom svoich organov čuvstv i pri pomošči priborov.

Fizičeski plotnaja planěta — tol'ko čast' togo, čto iz sebja predstavljajet planěta v celom. Planěta — eto fizičeski plotnaja, efirnaja, astral'naja, pervaja mental'naja, vtoraja mental'naja i tret'ja mental'naja sfery. Pričjom, vse oni vzajmosvjazany meždu soboj i nachodjatsja v postojannom vzaimodějstvii. Poetomu pravil'naja kartina proischodjaščego možet byt' vosproizveděna tol'ko v slučaje polučenija mozgom informacii so vsech planětarnych urovněj. Eto stanovitsja vozmožnym togda, kogda nějrony mozga pri svojom razvitii narabatyvajut těla na každom planětarnom urovně, čto obespečivajet postuplenije informacii s etich urovněj v mozg. Kak čelovek ispol'zujet ili obrabatyvajet etu informaciju, zavisit ot jego individual'nych sposobnostěj, talantov i naličija analitičeskogo myšlenija, pozvoljajuščego obrabotat' postupajuščuju informaciju. Uroven' evoljucionnogo razvitija nějronov obespečivajet postojannoje vzaimodějstvije so vsemi planětarnymi sferami, na kotorych oni imejut narabotannye těla. Naličije efirnogo těla obespečivajet vzaimodějstvije s efirnoj sferoj, astral'nogo — s efirnoj i astral'noj sferami, pervogo mental'nogo — s efirnoj, astral'noj i pervoj mental'noj sferami i t.d. Poetomu každaja novaja stupen' evoljucionnogo razvitija dajot dostup k novomu informacionnomu urovnju. A eto označajet, čto tol'ko evoljucionnoje razvitije pozvoljajet čeloveku dvigat'sja

někol'ko:

1. Zariadenia za cieľom vnímania prírody sú vytvorené ľuďmi na základe informácií získaných prostredníctvom zmyslových orgánov, a preto odrážajú skutočnosť úplne rovnako.

2. Fyzicky pevná skutočnosť v sebe obsahuje iba časť informácií o vesmíre. Táto skutočnosť je iba špičkou ľadovca, ktorú človek dokáže vnímať pomocou svojich zmyslových orgánov a s pomocou daných zariadení.

Fyzická hmota planéty je **iba časť** z toho, čo planéta predstavuje ako celok. Planéta je zložená s fyzicky hmotnej, éterickej, astrálnej, prvej mentálnej, druhej mentálne a tretej mentálnej sféry. Pričom **všetky sú navzájom spojené a jedna druhú neustále ovplyvňujú**. Preto jej správny obraz môže byť vytvorený iba v prípade, že **mozog získava informácie zo všetkých planetárnych úrovní**. To sa stáva možným iba vtedy, ak neuróny mozgu pri svojom vývoji nadobudli telá na každej planetárnej úrovni, čo **zabezpečuje postup informácií z týchto úrovní do mozgu**. Keď človek túto informáciu využíva alebo spracováva tak to závisí od jeho individuálnych schopností, talentov a prítomnosti analytického myslenia, umožňujúcich spracovať prichádzajúcu informáciu. Úroveň evolučného vývoja neurónov zabezpečuje ustavičnú interakciu so všetkými planetárnymi sférami, na ktorých majú vybudované telá. Existencia éterického tela zabezpečuje spoluprácu s éterickou sférou, astrálneho – s éterickou a astrálnou sférou, prvého mentálneho – s éterickou, astrálnou a prvou mentálnou sférou atď. Preto každá nová úroveň evolučného rozvoja dáva človek prístup k **novej informačnej úrovni**. A to znamená, že iba **evolučný vývoj** človeka umožňuje človeku pokračovať na svojej tŕnistej ceste za

vperjod po tŕnistomu puti poznania.

Podključenje k tomu ili inomu informacionnomu urovnju moŕet byt' i kratkovremennym. V etom slučaje mozg človeka otkryvajetsja na sledujuščem kačestvennom urovně ně v rezul'tatě evoljucionnych kačestvennych izmeněnij, a v rezul'tatě eněrgetičeskogo proryva bez izmeněnja kačestvennogo sostojanja nějronov v častnosti i mozga v celom. Pri podobnom proryve kačestvennoje sostojanje mozga ně izmenjaetsja. I kogda v mozg načinajet postupat' informacija iz vyšeležaščego kačestvennogo informacionnogo urovnja, ona, buduči kačestvenno nėsoglasovannoj so strukturami nějronov mozga, vyzyvajet nęustojčivost' sostojanja mozga človeka. V rezul'tatě proischodit vybros pervičnych matěrij astral'nym telom kaŕdogo nějrona (v slučaje, kogda nějrony imejut efirnoje i astral'noje tēla) ili pervym mental'nym telom kaŕdogo nějrona (v slučaje, kogda nějrony imejut efirnoje, astral'noje i pervoje mental'noje tēla). V rezul'tatě takogo vybrosa umen'šajetsja uroven' sobstvennoj mernosti ukazannyh tēl nějronov. Eto, v svoju očered', privodit k tomu, čo informacionnyj potok so sledujuščego kačestvennogo urovnja perestajot postupat' v mozg človeka. Priotkrytaja «dver'» vnov' zakryvajetsja. Proischodit kratkovremennyj proryv na sledujuščij informacionnyj uroven', v tēčenije kotorogo mozg človeka polučajet dopolnitěl'nuju informaciju.

Očen' často polučennoj pri podobnom proryve informacii byvajet dostatočno dlja proniknovenija v očerednuju tajnu prirody. V podobnych slučajach imejet mesto javlenije, kotoromu človek dal prekrasnoje nazvanije «ozarenije» ili «prosvetlenije». V bol'šinstve svojom eto proischodit na volně emocional'nogo pod'joma, kogda nabljudajetsja aktivnoje nasyščenije astral'nogo tēla pervičnymi matěrijami. Podobnoje nasyščenije privodit k uveličeniju urovnja sobstvennoj mernosti astral'nogo tēla kaŕdogo nějrona mozga. Postěpennoje ili bystroje izmeněnije urovnja

poznaniím.

Preniknutie na danú či inú informačnú úroveň môže byť taktieŕ aj krátkodobým. V tomto prípade sa mozog človeka otvára na nasledujúcej kvalitatívnej úrovni nie v dôsledku kvalitatívnych evolučných zmien, ale v dôsledku energetického prielomu bez zmeny kvalitatívneho stavu neurónov, alebo ich počtu v mozgu. Pri takomto prielome sa kvalitatívne rozpoloženie mozgu nemení. A keď do mozgu začína prichádzať informácia z danej kvalitatívnej informačnej úrovne, tak bude štruktúralne nezlučiteľná so štruktúrou neurónov mozgu a tým bude vyvolávať nestabilitu v mozgu človeka. Výsledkom bude vylúčenie prvotných hmôt astrálnym telom kaŕdého neurónu (pokiaľ majú neuróny svoje éterické a astrálne telá) alebo prvým mentálnym telom kaŕdého neurónu (pokiaľ majú neuróny svoje éterické, astrálne i prvé mentálne telá). Výsledkom takéhoto vylúčenia sa znižuje úroveň vlastnej mernosti daných tiel neurónov. A to vlastne vedie k tomu, že informačný potok zo sledujúcej kvalitatívnej úrovni prestane vchádzať do mozgu človeka. Pootvorené „dvierka“ sa znovu zatvárajú. Nastáva krátkodobý prielom na sledujúcu informačnú úroveň, v priebehu čoho mozog nadobúda doplniteľnú informáciu.

Pri takomto prielome býva informácia väčšinou dostatočná nato, aby sme prenikli k ďalším tajomstvám prírody. V týchto prípadoch sa jedná o (ako to človek krásne nazýva) „osvietenie.“ Toto väčšinou nastáva na vlne emocionálneho rozkvetu, keď sa astrálne telo nasycuje prvotnými hmotami. Podobné nasýtenie vedie k zvýšeniu **úrovne vlastnej mernosti** astrálneho tela kaŕdého neurónu mozgu. Ustavičná alebo náhla zmena úrovne vlastnej mernosti astrálnych tiel neurónov na veľkosť, približujúcej sa k vrchnej hranici

sobstvennoj mernosti astral'nych těl nějronov do veličiny, blizkoj k verchněj granice astral'nogo plana planěty, privodit k otkrytiju kačestvennogo bar'jera meždū astral'nym i pervym mental'nym urovnjami planěty. Pri etom informacionnye potoki s pervogo mental'nogo urovnja načinajut prosačivat'sja na uroven' astral'nych těl nějronov mozga i daleje na efirnyj i, nakoněc, dostigajut urovnja fizičeski plotnych nějronov mozga. Mozg človeka sozdajot novye asociacii, kotorye ran'se ili pozže priobretajut formu novych iděj i ponjatij.

Dlja togo, čtoby boleje gluboko ponjat' eto unikal'noje javlenije prirody, v pervuju očered' něobchodimo razobrat'sja s těm, čo takoje pamjat', soznanije i kakije urovnj soznanija suščestvujut. Bez etogo ponimanija něvozmožno sdvinut'sja ni na šag po doroge poznanija...

astrálnej úrovne planěty, vedie k odkrytiu kvalitatívnej prekážky meždū astrálnou a prvou mentálnou úrovňou planěty. Pritom informačné prúdy z prvej mentálnej úrovne začínajú presakovať na úroveň astrálnych tiel neurónov mozgu, potom ďalej do éterických a nakoniec dosiahnu úroveň fyzicky hmotných neurónov mozgu. Mozog človeka vytvorí nové spojenia, ktoré skôr či neskôr pripravia priestor pre vznik nových myšlienok alebo ideí.

Nato, aby sme hlbšie pochopili tento unikátny jav prírody, potrebujeme najprv rozobrať čo je to **pamäť, vedomie a aké úrovne vedomia existujú**. Bez týchto poznatkov je nemožné **pohnúť sa čo i len o krok po ceste poznania...**

Preklad: Juraj